76STE JAARGANG No. 10279 WOENSDAG 16 DECEMBER 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon. Redac. . 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Een mooie en moedige morgen

Zin- en stijlvol herdenken bij autonomie-monument

WILLEMSTAD, STATUUTDAG. Er ligt, met enige fantasie, een mooie symboliek in de opstelling van de feestelingen rond het autonomie-monument op de extra zonnige morgen van vandaag. Waar de cirkel rond het monument open is zijn, tot ver buiten de ronding, min of meer in een trechtervorm, de autoriteiten, de notabelen, de gasten en genodigden gezeten. De gouverneur, de minister-president, leden van de ministerraad, van de Staten, van het Eilandsbestuur; het kerkelijk gezag, monseigneur, groot en waardig, de upper-ten uit alle andere sectoren van het maatschappelijk leven in de breedste zin van het woord, hoge officieren, rechters en juristen, bankdirecteuren, belangrijke zakenmensen, leden van het corps diplomatique, stafmensen van sociale zaken, cultuurbeleving, onderwijs, jeugdzorg, perswezen. Van die kant moet het komen, moet de zogeheten pushing-power, de vaart naar de toekomst, het beleid, de bezieling, de ernst en de vreugde binnenstromen in de kring, waar in de rondte, in een dichtgesloten haag vóór de drommen van het volk, dat alle tinten heeft, de jeugd staat aangetreden, de Antillen van morgen, met slaande trommen en schallende bazuinen en met vlaggen en wimpels in alle soorten en maten en kleuren, uitwaaiend boven de blik van die jeugd naar de verte van de toekomst naar alle richtingen waarheen vanaf het monument de slank-stenen vogels vliegen. Als de plechtigheden voorbij zijn, het applaus om de redevoeringen is verstomd, trekken ze voorbij de pasgehesen nieuwe vlag en gaan ze achter de trommen en trompetten aan in een feestmars door de stad, kleine grappige welpjes en frisse kabouters, oudere jongens en meisjes verkenners, voortrekkers, zeeverkenners, Jonge Wacht, Jeugd Luchtvaartbrigade, leiders en leidsters. In hen de jeugd, de jonkheid moet de vrijheid en de zelfstandigheid van de Nederlandse Antillen binnen het koninkrijk gestalte en diepgang krijgen, gesteund en gesterkt als zij zich wil weten van al diegenen, die aan deze zijde van de kring op stoelen zijn gezeten. Het Curaçaose volkslied zingt tegen de blauwe hemel op. Het is een mooie, moedige morgen.

Spreek ik met de Amigoe?

„Het is U al wel bekend", aldus een geschreven telefoontje, „dat de Stichting Jeugdwerk Prinses Beatrix op Bonaire hard bezig is met de bouw aan een jeugdhuis. Nog niet al het geld is aanwezig en daarom organiseren wij eind januari-begin februari een White Elephant Sale. Wij stellen prijs op aller medewerking in de vorm van het afstaan van goederen, die al dan niet gebruikt zijn. Speciaal hebben wij een hoge verwachting van de winkelzaken die met Sint Nicolaas en Kerstmis allicht iets over houden. U kunt Uw bijdragen sturen aan Mevr. L. van Hesteren-Obediente, Gezaghebbershuis Bonaire."

* * *

„Mijnheer de redacteur", aldus een scholiere aan de telefoon. „Als de hemel ons gunstig gezind is door eens wat regen te laten vallen zitten wij als we naar onze Johan van Walbeeckschool gaan met de gebakken peren. Door modder en vuil vies water moeten we dan proberen onze school te bereiken. Het is zelfs zo erg dat er kinderen zijn die maar helemaal niet op komen dagen vanwege de vuiligheid en de gevolgen daarvan als kapotte schoenen, natte voeten, bevlekte jurken enz. In de regentijd noemen wij de Magdalenastraat maar de Magdalena-rivier."

„Met plezier", aldus een begeleidend schrijven „presenteren wij U het eerste nummer van ons schoolblad „De Monica-Courier". Dit eerste nummer ziet er nog wel niet uit zoals wij het zouden wensen, maar het Monica College heeft nu tenminste zijn eigen blad!"

Proficiat redactie. We wachten met spanning het volgende nummer af.

* * *

„Met verbazing," aldus een abonnee, „heb ik vernomen dat een Surinaams Statenlid het idee geopperd heeft om een „overkoepelende vlag" te laten construeren die als koninkrijksvlag bedoeld is. Mij dunkt dat de Nederlandse driekleur tot dusver goed genoeg is geweest en dat bepaald wel blijven zal ook."

* * *

„Tengevolge van een staking", aldus een telefoontje, „loopt de Santa Paula een dag later binnen in de haven van Willemstad. In plaats van vandaag komt de Santa Paula donderdagmorgen om zes uur aan."

„Hoewel het een beetje ruikt als mosterd na de maaltijd", aldus een abonnee, „wil ik er op wijzen dat het mij vanmorgen opviel dat bij verschillende overheidsgebouwen zoals Financiën en Bevolkingsbureau de vlaggen nog buiten hingen. Dit is vlagschending en blijkbaar een onuitroeibare fout." Wij hebben een en ander zelf ook gezien. Men leze „Langs de weg" van vandaag.

„Als ik goed gezien heb," aldus een abonnee, „klopte er iets niet bij de organisatie van de Statuurherdenking aan de voet van het Autonomie-monument. Toen Mgr. Holterman aankwam wilde men die blijkbaar ergens achteraf zetten, want ik zag dat Monseigneur een hele tijd moest staan terwijl men enkele stoelen aansleepte. Hetzelfde overkwam de Commandant Zeemacht Nederlandse Antillen. Ook die moesten blijven staan omdat er geen stoel voor hem gereserveerd was. Bij dergelijke gelegenheden moet men toch rekening houden met het protocol, zodat men bepaalde plaatsen reserveert voor de voornaamste gasten."

„Ik zou gaarne willen weten", aldus een abonnee, „of de Venezolaanse Consul Generaal dinsdag aanwezig was bij de Statuut herdenking". Welke vraag wij bevestigend kunnen beantwoorden.

* * *

Hedenavond om half negen zal er in de Fortkerk een kersteoncert worden gehouden door het Curaçaos Philharmonisch Orkest en de gezamenlijke koren van de Fortkerk en de Emmakerk.

De opbrengst komt de reclassering ten goede. Er zijn hedenavond aan de ingang nog enkele kaarten te verkrijgen

Naast de Nederlandse driekleur, koninkrijksvlag tevens, stijgt de nieuwe Antilliaanse vlag ten top.

Paraguay „herstelt" de orde

AFP heeft dinsdag uit Asunción, de hoofdstad van Paraguay, gemeld, dat dinsdagmiddag twaalf rebellen zijn gedood, die een aanval deden op het station van Fassardi, een plaats op 150 km. ten zuidwesten van Asunción. De opstandelingen vielen in een hinderlaag, die was gelegd door militie van de Colorado-partij. Zij werden met hakmessen afgemaakt.

President Stroessner heeft dinsdag in een radiorede het volk dank gebracht voor de hulp bij het neerslaan van de „belachelijke en verwerpelijke poging om de landsvrede te verbreken". De regeringspartij is niet bang voor verkiezingen of bommen, doch elke ondermijnende actie, van welke kant ook, zal worden neergeslagen.

Volgens reizigers, die dinsdag uit Asunción in Buenos Aires zijn aangekomen, zijn sedert de inval van de rebellen 600 mensen gearresteerd. Het personenvervoer in de hoofdstad wordt streng gecontroleerd en bij het regeringsgebouw zijn wachtposten geplaatst, aldus deze ooggetuigen.

Reden tot voldoening

Een zee van vlaggen rond het monument. En kleine vlaggen op de auto's die reeds tegen half negen over de nieuwe Havenweg en Parera komen aangereden. Auto's met autoriteiten, busjes met vaders, moeders en kinderen, tientallen particuliere wagens. Om negen uur precies heeft zich rond het monument een kleurrijke menigte verzameld; een broederlijk tafreel, allerhande mensen, allerhande rangen en standen en tinten door elkaar. Temidden daarvan het smetloos wit van de uniformen van de mariniers-kapel. Het Wilhelmus weerklinkt.

Aan de officiële vlaggemasten hangen reeds de driekleur van het Koninkrijk en de sterrenvlag van Suriname. Tegen het gras rond het monument fleuren de opgestelde bloemstukken.

Voorlichtingschef Braam tikt tegen de microfoon op de katheder. Het apparaat doet het. Het woord is aan de minister-president. De heer Jonckheer spreekt eerst in het Nederlands, dan in het papiaments, dan nog enige woorden in het engels.

Levensvatbaar

De heer Jonckheer zegt o.m.: „Wanneer wij een ogenblik onze gedachten moeten laten gaan over het resultaat van de door onze drie landen aangegane verbintenis, dan mag ik wel zeggen, dat dit resultaat tot voldoening mag strekken — omdat in de afgelopen jaren de staatsrechtelijke verhoudingen in het koninkrijk van dien aard zijn geweest, dat de levensvatbaarheid van de verbondenheid der drie landen op voldoende wijze is gebleken. Wat ook onze drie landen moge scheiden en onderscheiden, onze verbondenheid, ons vertrouwen in de aangegane verbintenis, heeft steeds mogen leiden tot een vruchtbaar samenwerken tot heil van onze volkeren-gemeenschap" — „Zeker, er mogen zich op verschillend gebied meningsverschillen hebben voorgedaan, maar vinden wij niet juist daarin een overtuigend bewijs van de stelling, dat het Statuut een document moet worden van levend recht?" — „Gedurende de afgelopen vijf jaar is duidelijk tot uiting gekomen dat de bevolking der Nederlandse Antillen zich meer en meer bewust is geworden van de grote verantwoordelijkheid, welke de verworven zelfstandigheid nu eenmaal met zich meebrengt in een democratische gemeenschap als de onze". — „Laten wij, burgers van de Nederlandse Antillen eraan denken, dat geen volk ter wereld ooit erin geslaagd is de verworven zelfstandigheid op de juiste wijze te realiseren wanneer niet alle krachten worden ingespannen om aan deze zelfstandigheid de juiste waarde toe te kennen". — „Ik wens mijn dank uit te spreken jegens allen die op een of andere wijze hebben bijgedragen tot de verkrijging van onze zelfstandigheid, waarbij onze eerbiedige dank in de allereerste plaats uitgaat naar onze geëerbiedigde vorstin, koningin Juliana. Moge God haar nog vele jaren van kracht en gezondheid schenken opdat zij met wijsheid haar bezielende leiding over het koninkrijk zal mogen voeren" —

Vlag in top

„Het is voor mij een eer om als eerste de vlag der Nederlandse Antillen te mogen hijsen" — aldus de minister-president, die daarop, terwijl bazuinen schallen, het dundoek in top hijst. Militairen en politiemannen, welpen en verkenners brengen het saluut. Dan zegt de minister-president plechtig: „Moge deze vlag het besef levendig houden, dat de Nederlandse Antillen een vrij, zelfstandig land zijn binnen het Koninkrijk der Nederlanden en moge allen aan onze vlag die betekenis en eerbied toekennen, welke verwacht mag worden van elke rechtgeaarde burger van onze gemeenschap. Leve de Koningin, leve de Nederlandse Antillen!" — en een driewerf hoera klinkt op.

De heer Jonckheer legt namens de regering een bloemstuk aan de voet van het monument. Dat doet ook de heer Bikker, voorzitter van de Staten, nadat hij zijn toespraak in de landstaal heeft gehouden. En evenzo doet gezaghebber Gorsira als zijn rede met applaus is onderstreept.

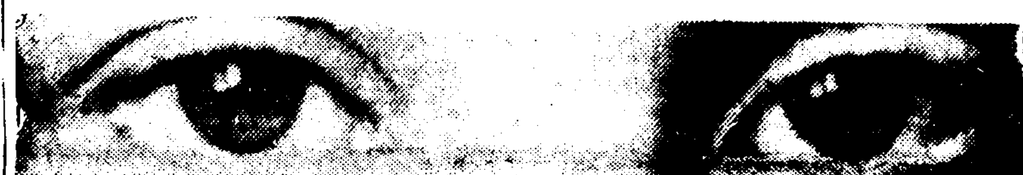
De heer Bikker zegt onder meer: „Het is een grote vreugde te kunnen zien hoe uit ons eigen volk, kinderen van ons eigen land, mannen naar voren zijn getreden om aan het hoofd te staan van de regering en om ons volk toegewijd te leiden en te besturen, door de wil van het volk hiertoe geroepen." — „Als wij een terugblik werpen op de vijf jaren na het in werking treden van het Statuut, komen wij tot de overtuiging dat ondanks de meningsverschillen, grote en kleine, over de interpretatie van het Statuut, de au-

(Vervolg naar pagina 2.)

Suez - crisis opgeklaard

De Brits-Egyptische betrekkingen, die tijdens de Suez-crisis in 1956 werden afgebroken, zijn officieel hervat. De nieuwe Britse diplomatieke vertegenwoordiger in Cairo, Colin Crowe, heeft zijn geloofsbrieven overhandigd aan de onderminister van buitenlandse zaken van de Verenigde Arabische Republiek, Sabri. Crowe heeft de rang van zaakgelastigde.

Toespraak vol bezorgdheid

Paus Johannes heeft maandagmorgen de acht nieuwe kardinalen gecreëerd.

De Paus hield in het latijn een toespraak tot de kardinalen. Hij zei dat zijn bezorgdheid voor de kerk in communistisch China, die hij het vorig jaar had kenbaar gemaakt, jammer genoeg nog steeds niet verminderd is.

Paus Johannes verklaarde zeer bedroefd te zijn over het grote verlies aan mensenlevens in het afgelopen jaar tengevolge van overstromingen. Hij spoorde de volkeren en mensen aan de slachtoffers te helpen, „zoals wij dit naar ons vermogen gedaan hebben."

Met grote smart hebben wij voorts kennis genomen van het „vraagstuk van de honger", die nog steeds een kwelling is voor een groot deel van de mensheid", aldus de Paus, die echter in dit verband met nadruk de onjuiste leerstellingen en schade en dood brengende methoden van geboorteregeling veroordeelde.

„Maar een nog grote oorzaak van smart voor mij is, dat niet weinig mensen, die hun oorsprong en eeuwige bestemming niet kennen of vergeten zijn, zichzelf overgeven aan misleidend genot en verdrinken in hartstochten zoals hoogmoed en zinnelijkheid", aldus de Paus die voorts verklaarde dat zijn denken en medeleven uitgaat naar dat deel van zijn kudde dat nog steeds beroofd wordt van de mogelijkheid om het geloof openlijk en vrij te belijden. Met de vurigste liefde omhelzen wij alle volkeren van de landen waar Gods wetten worden geschonden en de elementairste mensenrechten worden overtreden, zo zei hij.

De Paus verklaarde dat hij alle initiatieven zou toejuichen om een einde te maken aan de pijnlijke toestand van zovele duizenden vluchtelingen, bannelingen en andere arme stakkers.

20 jaar voor Matos

Majoor Hubert Matos, voormalig lid van de revolutionaire strijdkrachten van de Cubaanse premier Fidel Castro en gewezen bevelhebber van het gebied van Camaguey, is dinsdag door een militair gerechtshof te Havana tot twintig gevangenisstraf veroordeeld „wegens aanstichting tot oproer". Hem was oorspronkelijk hoogverraad ten laste gelegd, doch deze aanklacht werd gewijzigd.

Laatstgenoemde, een 41-jarige gewezen onderwijzer, was als militair bevelhebber van Camaguey afgetreden uit protest tegen hetgeen hij noemde „het doordringen van communisten in de Cubaanse strijdkrachten".

MAKARIOS de president

Aartsbisschop Makarios wordt de eerste president van de republiek Cyprus. Bij de zondag gehouden verkiezingen heeft hij tweemaal zoveel stemmen gekregen als zijn enige tegencandidaat Clerides.

Geen genade meer voor Chessman

Het Amerikaanse opperste gerechtshof heeft het laatste beroep van Caryl Chessman, die elf-en-eenhalf jaar geleden ter dood veroordeeld werd wegens roof en aanrandingen, verworpen. Het was het dertiende beroep dat Chesmann op het opperste gerechtshof had gedaan.

Frans - Kameroen

Bende valt missiepost aan

Twee missionarissen vermoord

Twee missionarissen zijn onthoofd toen hun missiepost in Bafanga, Frans-Kameroen, vorige maand door honderden bendeleden werd aangevallen, zo heeft „Fides" dinsdag in Rome bekend gemaakt.

Het zijn pater Gilles Neberle, die aan het hoofd stond van de missiepost, en broeder Valentine Saron. Een derde missionaris, pater Lequeuz, en een religieuze, werden gewond.

De aanval werd in de nacht van de 29e november uitgevoerd met een mitrailleur, geweren en pistolen. De aanvallers drongen het ziekenhuis binnen en probeerden zuster Marie Noelle mee te voeren, maar zij kon ontsnappen. Pater Lequeuz is een van de oudste missionarissen in de Kameroen. Batista ligt op ongeveer 175 km. van de kust en bij de grens van Brits-Kameroen.

De bende rootde alle gebouwen en verbrandde wat zij niet kòn meenemen.

In augustus werd eveneens een priester gedood.

EISENHOWER op weg naar PARIJS

President Eisenhower is gisteren uit Griekenland vertrokken. Hij reist met een Amerikaanse kruiser naar Frankrijk, waar het komende weekeinde de westelijke topconferentie begint.

De tocht van de Griekse hoofdstad naar de kruiser op de rede maakte president met een hefschroefvliegtuig.

Vijf jaar Statuut

Herdenking— —in Nederland

In Nederland is de herdenking van het statuut meer geschied in officiële kring — de feesten onder Surinamers en Antillianen in Amsterdam, Den Haag en enkele andere plaatsen hier buiten gelaten. Beide Kamers van het parlement, wijdden aandacht aan het koninkrijksgebeuren van het eerste statuutlustrum. Tot uiting van de hieraan verbonden viering waren openbare gebouwen, trams en autobussen versierd met de Nederlandse driekleur en oranje wimpels. De pers bracht redactionele artikelen, die het koninkrijksleven in de afgelopen vijf jaar aan — niet zelden critische — beschouwing onderwierpen.

Evenals in de Tweede Kamer (Herdenkingsrede van voorzitter Kortenhorst) is ook in de Eerste Kamer het eerste lustrum van het statuut van het koninkrijk herdacht.

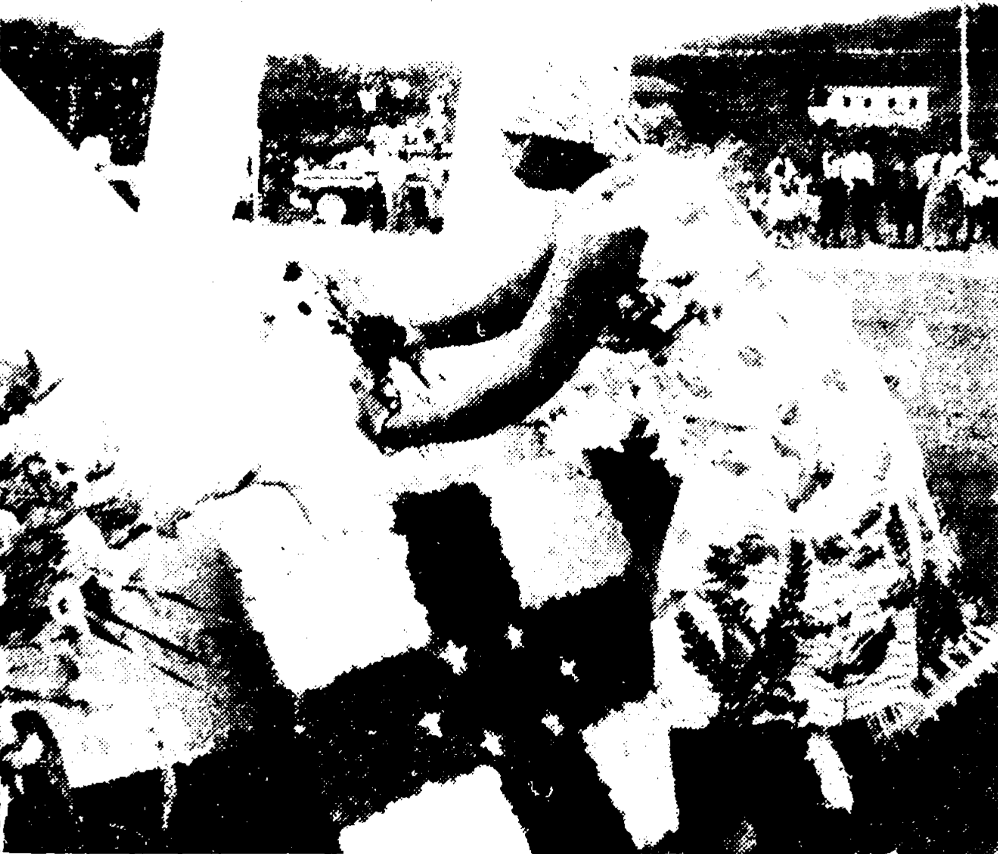
In aanwezigheid van de vice-premier dr. H. A. Korthals en de gevolmachtigde ministers van Suriname en de Antillen, de ministers Pos en Lampe, sprak de voorzitter van de Eerste Kamer mr. J. Jonkman over de betekenis van het statuut, waaronder op voet van volledige gelijkwaardigheid wordt samengewerkt. De tot dusver bereikte resultaten wettigen goede verwachtingen voor de toekomst, aldus mr. Jonkman, die zijn gelukwensen uitsprak.

Vice-minister-president dr. Korthals getuigde namens de regering van dankbaarheid voor de ontwikkeling. Het Statuut werkt nog te kort om een definitief oordeel te kunnen uitspreken, maar op grond van de verkregen ervaring ziet hij de toekomst met vertrouwen en optimisme tegemoet. Meer dan naar de letter wordt naar de geest van het statuut samengewerkt, aldus minister Korthals.

Minister dr. Pos gewaagde van de scepsis in de andere latijns-Amerikaanse staten, toen de voormalige koloniale gebieden op voet van volledige gelijkwaardigheid in het koninkrijk werden opgenomen. Tegen die verwachting in is het statuut levenskrachtig gebleken. Het is best mogelijk dat meningsverschillen kunnen bestaan, maar het Surinaamse spreekwoord zegt „Waar geen ruzie is, is ook geen liefde".

Hoe dan ook, de partners denken er niet aan te tornen aan de grondslagen van het statuut, zo verklaarde dr. Pos onder applaus der Kamerleden.

Minister Lampe had waardering voor de aardige geste van de Kamers om het eerste lustrum op deze wijze te herdenken. Hij zei de indruk te hebben dat het statuut en zijn bepalingen alleszins redelijk en bevredigend hebben gewerkt. Hopende, dat in dezelfde goede geest zal worden verder gewerkt, dankte minister Lampe voor de samenwerking met redelijke mensen, in redelijk begrip. Ook zijn rede werd met applaus der Kamerleden beantwoord.

Een Surinaamse legt een ruiker aan de voet van het monument.

Viering lustrum Statuut

(Vervolg van pag. 1)

tonomie, die wij verworven hebben, is gerespecteerd."

De heer Gorsira geeft in grote lijnen een historisch overzicht van de totstandkoming van het Statuut, dat hij vervolgens inpast in de tijd van nu. Hij zegt: „Naar het grote woord van Paulus maakt de geest levend, terwijl de letter doodt. Het spreekt vanzelf dat er in de ontworpen staatkundige documenten leemten zijn, want geen mens is in staat om volmaakt de noden van de toekomst te voorzien. Het is duidelijk dat het karakter van ons volk, zo geschakeerd en gefragmenteerd, niet altijd strookt met hetgeen men in Nederland gewend is. Maar indien onze goede wil aanwezig is zal onze eigen volksaard, langzaam maar zeker, doordringen in de vergaderzalen van ons volk en zal in ieder geval volgens de democratische beginselen altijd de volkswil voorop moeten staan. Individuele en partij-belangen zullen steeds plaats moeten maken voor het algemeen belang". — „Men bewijst zijn volwassenheid niet door er steeds mee te pronken maar door te tonen dat men inderdaad in staat is naar de juiste democratische opvattingen de problemen, die zich voordoen, op te lossen". — „Wij zullen met man en macht moeten werken om de basis van onze economie te verbreden, teneinde aan de kinderen van ons volk een toekomst te bieden".

Tot zover de speeches. En dan dus het volkslied, het defile van de jonge mensen met hun vlaggen en vanen, die de blijde stemming vanaf het monument meevoeren naar de stad, waar nog meer vlaggen waaien, waar men toast op het welzijn van het koninkrijk in het algemeen en van de Antillen in het bijzonder, waar in de loop van de dag allerwegen feestmuziek opklinkt en waar des avonds, nog wat schuchtertjes, al de knallen klinken van het vuurwerk, dat straks, als het jaar teneinde spoedt, pas goed zal losknetteren.

Ook in Suriname — evenals in Nederland — wordt het eerste lustrum van het Statuut met redevoeringen, vlaggenparades, causerieën en een pittig oranje-bittert'e gevierd. Voor wat Suriname betreft leze men „Sranan Torie" van vandaag.

SRANAN-TORIE

De viering van het eerste lustrum van het Statuut van het Koninkrijk — deze dag wordt in Suriname evenals in de Antillen Statuutdag genoemd — werd gistermorgen ingeluid met de plechtige introductie van de Surinaamse vlag, een wit fond waarop vijf sterren, in verschillende kleuren, zijn aangebracht, die verbonden zijn door een zwarte elips.

Deze plechtigheid had plaats op het Oranjeplein voor het standbeeld van H.K.H. Prinses Wilhelmina. Na een trompetgeschal werden de vlaggen door twaalf schoolkinderen — vier voor elke vlag — gehesen en wel in de volgorde: Nederlandse, Surinaamse en daarna de Antilliaanse vlag. Hierbij werden de volksliederen gespeeld met dien verstande, dat voor de Nederlandse Antillen eveneens het Wilhelmus werd gespeeld, omdat de Antillen nog geen eigen volkslied hebben.

Hierna volgden de redevoeringen van Z.E. de Gouverneur, de voorzitter der Staten van Suriname en de minister-president. Tot slot werden de twee coupletten van het nieuwe Surinaamse volkslied gezongen door de schoolkinderen, leerlingen uit de hoogste klassen van de verschillende scholen. Het geheel werd opgeluisterd door de muziek van de militaire kapel van de troepenmacht in Suriname.

Na afloop vond een grote kotto missieshow plaats, waaraan uit alle lagen der vrouwelijke bevolking van Suriname werd deelgenomen. Op vele punten in de stad Paramaribo en de districten werden nog feestelijkheden georganiseerd.

Z. Exc. Gouverneur J. van Tilburg hield ter gelegenheid van Statuutdag een rede, waarin hij o.m. zei:

„De eerste vijf Statuut-jaren worden thans afgesloten in het teken van niet mis te verstane economische vooruitgang. Deze vooruitgang mag ons niet overmoedig maken, want de opvoeding en inschakeling van al die kinderen, die we tot onze vreugde op dit moment om ons heen zien staan en die het levend bewijs vormen van onze grote bevolkingstoename, zullen heel bijzondere eisen stellen aan 's-lands bestuur. Maar op een dag als deze mogen we toch met vreugde deze vooruitgang constateren. Door samenwerking en wederzijds begrip werd, naar wij vertrouwen, een basis gelegd voor de zo noodzakelijke bredere economische ontwikkeling van ons Suriname.

De toekomstgedachten, welke Hare Majesteit Koningin Wilhelmina voor ogen stonden bij het uitspreken van haar rede op 7 december 1942, blijken thans onder de bezielende leiding van onze geëerbiedigde vorstin Koningin Juliana werkelijkheid te worden. Er is dan ook, naar ik meen, op deze dag van herdenking reden tot grote dankbaarheid voor hetgeen in de afgelopen jaren tot stand is gekomen. Tevens rechtvaardigen de thans in praktijk opgedane ervaringen de verwachting, dat ook in de toekomst het Statuut tot heil van de volkeren van het koninkrijk zal strekken."

Aan de door de minister-president van Suriname uitgesproken rede ontlenen wij het volgende:

„Suriname en de Surinamers zijn gelijkwaardig aan anderen. Zo zegt het statuut van het koninkrijk der Nederland het ook, want daarin staat, dat Suriname gelijkwaardig is aan Nederland en de Nederlandse Antillen.

Daarom wappert onze vlag vandaag ook op gelijke hoogte met de Nederlandse en de Nederlands Antilliaanse vlaggen.

Wij zijn trouw aan de beginselen van het statuut en wij heten de Nederlanders en Antillianen welkom als broeders in een broederhuis, in het vertrouwen, dat men onze gelijkwaardigheid nooit zal trachten aan te tasten. En nog liever hebben wij, dat u — Nederlanders en Antillianen — hier komt als blijvers en dat u naar de geest Surinamer wordt. Dan zijt gij dubbel hartelijk welkom.

Ik hoop, dat onze drie landen verenigd in het koninkrijk, onder de leiding van het Huis van Oranje, een grote toekomst tegemoet gaan.

Volk en jeugd van Suriname, van welk ras, welke kleur of welk geloof gij ook moge zijn, hier is uw vlag. Moge Suriname, met de hulp en zgen van de Allerhoogste, door uw toedoen een gelukkige toekomst tegemoet gaan."

De voorzitter der Staten van Suriname zei in zijn toespraak o.m.:

„Dit is de dag, die God ons schenkt. Tot hiertoe heeft Hij ons gebracht. Met dankbaarheid zal daarom ieder rechtgeaarde Surinamer, die zich, zowel hier als elders bevindt, vervuld zijn jegens Hem, Die ons deze grote genade deelachtig heeft doen worden. Met gouden letters zal daarom de geschiedenis gewagen van de grote en historische betekenis van de dag van heden, 15 december 1959, voor ons geliefd Suriname.

De dag van vreugde en waarachtige nationale trots, de dag, waarop alle tegenstelingen t.o.v. deze materie horen stil te staan: de dag, waarop onze zelfstandigheid eindelijk gestalte heeft gekregen (in de symbolen: vlag, wapen en volkshymne). Immers, het zijn deze symbolen, die het symbool van een volk, dus ook van onze bevolking vormen.

Wij zullen onze Surinaamse vlag vanaf heden blijven eren en respecteren. De vrede, die door het witte veld tot uitdrukking word gebracht, zullen wij steeds betrachten. Maar als het moet, zullen wij haar desnoods met ons bloed verdedigen, zoals het een ware patriot betaamt, gelijk Harry Vos, die — ten teken van onwrikbare trouw aan het Huis van Oranje — zich, welbewust en vastberaden wikkelend in de Nederlandse driekleur, liet doodschieten instede van verraad te plegen.

God verhoede het, maar als wij eens tot strijd zullen worden opgeroepen, dan wordt ons volkslied ons strijdlied.

Verheugend is het te vernemen dat de regering reeds bij de jeugd wil beginnen om de begrippen: liefde en eerbied voor de vlag te doen aanleren, evenals dat het geval is in de Verenigde Staten van Amerika, alwaar de jeugd in schoolverband dagelijks wordt herinnerd aan het goede, dat „Old Glory" vertegenwoordigt.

Onze bede is, dat deze vlag te eeuwigen dage een ereplaats zal mogen blijven innemen en fier blijven wapperen in de rij van de vlaggen der zelfstandige naties."

J.P.F. - Nieuws

Na de plechtigheid bij het Autonomie-monument ter herdenking van het eerste lustrum van het Statuut en het onthullen van de Nederlands Antilliaanse vlag, werd door de leden van J.P.F. overgegaan tot de interne herdenking van dit gebeuren in de J.P.F.-club op Curaçao.

Gehesen werden de vlaggen van Nederland, Suriname en van de Nederlandse Antillen, respectievelijk door de heren Robles de Mesquita, oud districtscommissaris van Suriname; mr Theo Simoons, voorzitter van J.P.F., en W. Goedhart, secretaris van J.P.F.

Hierna werd op de tape-recorder afgedraaid de toespraken van de gouverneur van Suriname, van de statenvoorzitter van Suriname en van de minister-president van Suriname, hedenmorgen gehouden bij de onthulling van de Surinaamse vlag in Paramaribo.

Vervolgens werd staande het volkslied gezongen, waarna volgde een verklaring van de vlag van Suriname en de tekst van het nieuwe Surinaamse volkslied.

De heer J. L. Martina, lid van de eilandsraad van Curaçao, woonde de plechtigheid gedeeltelijk bij.

Tenslotte werden de navolgende telegrammen naar Suriname verzonden:

Gouverneur van Suriname
Paramaribo

Verzoeken u willen overbrengen aan Hare Majesteit Koningin Juliana de eerbiedige hulde van Surinaamse gemeenschap op Curaçao bij herdenking eerste lustrum Statuut.

Voorzitter J.P.F.

Minister-president van Suriname
Paramaribo

Namens Surinaamse gemeenschap op Curaçao in club J.P.F. bijeen ter onthulling Surinaamse vlag en aanhoren toespraken gouverneur, statenvoorzitter en uwe excellentie, bied ik u bij onthulling van onze vlag in Paramaribo en met herdenking eerste lustrum Statuut onze hartelijke gelukwensen aan.

Voorzitter J.P.F.

Alg. Sur. Ver. J. P. F.

De leden worden herinnerd aan de voortgezette jaarvergadering te houden op DONDERDAG 17 december te 20 uur.

Het Bestuur.

LANGS DE WEG

Gisteren Statuutdag. En een bijzondere statuutdag, nu het immers vijf jaar geleden was, dat dit gedenkwaardig document te 's-Gravenhage werd getekend. Een interessante Statuutdag bovendien nu de eigen vlag van de Nederlandse Antillen werd ontplooid. Het moge derhalve een aanleiding zijn om (weer) eens de aandacht te vestigen op die Antilliaanse vlag in het bijzonder maar ook op de vlag in het algemeen en dan met name op het gebruik van de vlag en de eer die de vlag moet worden bewezen. Op Curaçao is het beslist niet anders dan elders in de wereld. Men neemt het vaak niet zo nauw met de eerbied, die men als brave burger aan de vlag verplicht is.

Wat noodzakelijk moet worden geweten met betrekking tot de vlag is gevat geworden in een brief, die de minister van algemene zaken dezer dagen heeft gezonden aan de heren hoofdambtenaren en hoofden van diensten en eigenlijk over hunne hoofden aan eenieder, die het weten wil en weten moet.

Voor het juist gebruik der vlaggen van het Koninkrijk en de Nederlandse Antillen — aldus de minister — stel ik u in kennis van de navolgende aanwijzingen:

* Op de verjaardagen van alle leden van het Koninklijk Huis wordt door alle officiële instanties gevlagd met de Koninkrijksvlag met Oranjewimpel en met de Nederlands-Antilliaanse vlag zonder Oranje-wimpel;
* Bij feestelijke gelegenheden, waarbij de twee-eenheid Koninkrijk-Oranje tot uitdrukking wordt gebracht, wordt eveneens gevlagd als voren; de tijdstippen voor het vlaggen worden tevoren bij landsbesluit bepaald;
* In alle andere gevallen, dat door officiële instanties moet worden gevlagd met de vlag van het Koninkrijk en de vlag van de Nederlandse Antillen, wordt geen Oranje-wimpel gebruikt;
* Bij halfstok vlaggen wordt voor wat de vlag van het Koninkrijk betreft, nimmer gebruik gemaakt van de Oranje-wimpel.
* De vlag van het Koninkrijk dient te worden beschouwd als het hoge symbool van de eenheid en de onafhankelijkheid van het Koninkrijk der Nederlanden en de Nederlands-Antilliaanse vlag als het nationale symbool van de eenheid en de zelfstandigheid van de Nederlandse Antillen. Overal waar de Nederlands-Antilliaanse vlag op eigen grondgebied wordt gehesen of ontplooid, dient zij de ereplaats te hebben boven eilandelijke vlaggen, verenigingsvlaggen etc.;
* Op de vlag behoort geen enkele versiering of toevoeging te worden aangebracht;
* De ontplooide vlag behoort nimmer de grond te raken;
* Een vlag, die versleten is, is, scheuren vertoont, in hoge mate is verkleurd of zodanig vuil is geworden, dat afdoende reiniging niet meer mogelijk is, behoort nimmer te worden uitgehangen, noch voor andere doeleinden te worden gebruikt, doch dient te worden vernietigd;
* Geen vlag mag tussen zonsondergang en zonsopgang gehesen blijven of worden;
* Indien ten teken van rouw halfstok moet worden gevlagd moet de vlag eerst vol gehesen worden, alvorens de vlak halfstok te doen waaien. Bij het binnenhalen van de vlag moet zij van halfstok eerst vol gehesen worden, alvorens de vlag in te halen;
* Wanneer de vlag bij enige plechtigheid wordt gehesen, hetzij dat zij geheel wordt voorgehesen, hetzij halfstok, maken allen, die daarbij aanwezig zijn front naar de vlag en ontbloten het hoofd totdat het hijsen van de vlag is voltooid;
* Hetzelfde eerbetoon heeft plaats, wanneer de vlag bij een plechtige gelegenheid wordt neergehaald;
* Bij het voeren van de Nederlands-Antilliaanse vlag gelijktijdig met de vlag van het Koninkrijk is de plaats van de eerstgenoemde vlag links aan of op het gebouw d.w.z. wanneer men met de rug naar het front van het gebouw gekeerd staat, heeft men de Nederlands-Antilliaanse vlag dus aan de linkerhand.
* Bij het overlijden van een Gouverneur, Voorzitter der Staten, Minister of Gezaghebber in functie zal door alle officiële instanties halfstok worden gevlagd dadelijk nadat het overlijden bekend is tot zonsondergang van de dag der begrafenis.

In de avonduren van Statuutdag blies de marinierskapel een welluidende taptoe aan de voet van het postkantoor.

Iets van grote en blijvende waarde

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft gisteren ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan van het Statuut een rede uitgesproken, die in Nederland is uitgezonden in een gezamenlijk programma van de Nederlandse Radio-Omroep.

De toespraak luidde als volgt:

Geachte Luisteraars,

Vandaag heeft op de zonnige eilanden die tezamen de Nederlandse Antillen vormen het Wilhelmus geklonken tijdens plechtigheden ter herdenking van het feit dat het vijf jaren geleden is, dat de Akte van Bevestiging van de nieuwe rechtsorde van het Koninkrijk, zoals deze belichaamd is in het Statuut, door H. M. de Koningin werd ondertekend.

Op deze gedenkwaardige dag, die ook op de Nederlandse Antillen als een nationale feestdag wordt gevierd, is het mij, als Gouverneur van dit Rijksdeel, een groot genoegen tot U in Nederland, enige woorden te mogen richten.

In de ruim twee en een half jaar dat ik het voorrecht heb gehad om Hare Majesteit te vertegenwoordigen als hoofd van de regering van de Nederlandse Antillen heb ik, zowel in deze functie als in mijn kwaliteit van vertegenwoordiger der Koninkrijksregering het Statuut in werking gezien. Wanneer ik dan direct mijn indrukken daarvan mag samenvatten, dan kan ik verklaren dat dit Statuut een levend document is, waarin, over het geheel genomen, de onderlinge betrekkingen tussen Nederland, de Nederlandse Antillen en Suriname als gelijkwaardige delen van het Koninkrijk der Nederlanden zeer zeker op een bevredigende wijze zijn geregeld. Het is een nieuwe rechtsvorm en op volkenrechtelijk gebied een novum dat zijns gelijke tot dusverre nog niet heeft gevonden. Tegelijk is het een volkomen vrijwillige uitdrukking van de lotsverbondenheid van drie landen, die geografisch zo ver van elkander verwijderd zijn en zulke aanzienlijke verschillen vertonen t.a.v. grootte, maatschappijstructuur en omvang der bevolking. Deze lotsverbondenheid komt ook in het Statuut tot uitdrukking in de gemeenschappelijke wens om op internationaal gebied als een eenheid op te treden en daartoe o.m. defensie en buitenlandse betrekkingen als Koninkrijksaangelegenheden te beschouwen en te behandelen. Ook echter wat dit laatste betreft ligt het accent op de vrije beslissingsmogelijkheid van ieder der partners.

Voor zover aangaat de onderlinge betrekkingen binnen het Koninkrijk zij dan nog gewezen op het Nederlandse Staatsburgerschap, dat aan alle Nederlanders, Surinamers en Antillianen gelijkelijk toekomt, evenals op de waarborging van de rechten welke daaruit voortvloeien. Vanzelfsprekend brengt ook dit een zekere gebondenheid met zich mede, doch dit is wederom een volkomen vrijwillige gebondenheid, met als basis de idealen en de rechtsregelen welke aan het Koninkrijk ten grondslag liggen.

Op deze wijze heeft het Statuut thans dus vijf jaren gewerkt. Dit zo belangrijke staatkundige document, dat zelfs voorrang heeft boven de Grondwet, is en blijft uiteraard mensenwerk. Het lag dan ook geheel in de lijn der verwachtingen dat bij de toepassing ervan bepaalde problemen zouden rijzen, evenals dit het geval is geweest bij de uitwerking en het in praktijk brengen van de verworven staatkundige autonomie in de Nederlandse Antillen. Dit alles is begrijpelijk en vormt juist het bewijs dat Statuut en Staatsregeling, annex Eilandenregeling Nederlandse Antillen geen dode letter zijn. Waar het bovenal op aankomt is het feit dat steeds de wil heeft bestaan en moet blijven bestaan om een oplossing voor gerezen vraagstukken te vinden. De omstandigheid, dat in de turbulente ontwikkeling van vandaag, — óók in het Westelijk halfrond — de overzeese delen van het Koninkrijk op volkomen democratische wijze aan hun economische, sociale en politieke ontwikkeling kunnen voortwerken en zich daarbij verzekerd weten van de hulp en de steun van het rijksdeel in Europa toont zeker aan, dat met het Statuut iets van grote en blijvende waarde tot stand is gekomen.

Het is hierop, geachte luisteraars, dat ik op een dag als vandaag de nadruk zou willen leggen. Het belang van dit alles moet niet worden onderschat. Wij leven immers in een periode die grotendeels gekenschetst wordt door het moeizaam zoeken naar bevredigende oplossingen voor de zo radicaal gewijzigde verhoudingen tussen verschillende volkeren.

Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen mogen zich dan ook gelukkig prijzen met dit Statuut, dat zijn reële inhoud vindt in de telkens weer in de drie rijksdelen naar voren komende wens om samen zó verder te gaan, één en verenigd onder de Hoge Persoon van Hare Majesteit, Onze Geëerbiedigde Koningin.

DE CARNAVALSMOORD

door

MARTIN MONS

54

„Het raadsel van...... Dat klinkt als een detective-verhaal," denkt Perquin. „Een van die verhalen, waarin de politie altijd de domme rol speelt. Nu, ze konden het wel eens bij het rechte eind hebben voor zover deze speciale inspecteur van de recherche betreft. Es kijken":

„Betreffende de Chevrolet coupé, die verlaten onder Merxem werd gevonden, kunnen we nu het volgende meedelen. De wagen, die in het struweel van een weinig gebruikte landweg werd gevonden in de late namiddag van woensdag 23 februari blijkt het eigendom van een garagehouder in Namen, die hem einde januari voor drie maanden verhuurde aan een persoon, die zich Donald Abercrombie noemde, een Amerikaans antiquair, naar Europa gekomen met het oog op de inkoop van antieke meubelen, tin en porselein hier te lande. De heer Abercrombie droeg met het oog op zijn inkopen steeds grote sommen geld bij zich. Gisteren meldde zich bij de politie echter een garagehouder uit Esschen, die de wagen herkende als het eigendom van een zekere monsieur Durand, die de wagen sinds 24 januari stalde in zijn garage. Hij zag de wagen daar voor het laatst op dinsdag 22 februari in de namiddag. Toen hij de volgende morgen niet meer aanwezig was veronderstelde de garagehouder dat Durand, die een sleutel van de garage had, hem had gehaald. Door verschillende krantenberichten opmerkzaam gemaakt, had hij zich naar Merxem begeven, waar hij de wagen positief herkende als die van de heer Durand. Het nummerbord van de gevonden wagen zowel als de nummers van motor en chassis kloppen zowel met de aan de heer Abercrombie verhuurde als met de in Esschen gestalde wagen.

Het signalement van de heer Abercrombie luidt: klein met donker haar, snor en puntbaard, ogen lichtgrijs. Dat van Durand: Kleine gestalte, rossig hoofdhaar en zware snor van dezelfde kleur, ogen grijs.

De politie verzoekt ieder, die......"

Perquin gooit de krant neer en springt overeind. Zonder meer aan de bestelde lunch te denken stormt hij, tot stomme verbazing van de kellner, die hem met open mond nastaart, het restaurant uit. Binnen vijf minuten is hij in de garage waar hij zijn Chevroletje heeft gestald, bezig de wagen te starten. Geen tien minuten later stopt hij met gierend lawaai van remmen voor het hoofdbureau van politie. Als hij er na een goed halfuur weer uit opduikt, zet hij koers naar het Zuiden.

HOOFDSTUK XXIII

Antwerpen, Lier, Mechelen, Brussel, Gembloux, het Chevroletje jakkert gehoorzaam verder. Eindelijk Namen. Pieter Perquin is zo stijf als een plank, hij heeft een gevoel als waren zijn handen vastgegroeid aan het stuur. Even overweegt hij of hij eerst wat zal gaan eten, maar de onrust drijft hem voort.

„De garage van Maréchal?"

De man begint een radde uitleg: „Derde straat links, Grande Place oversteken en dan......" — F. Maréchal Garage. Ford Service. — Iets terzijde een groot bord, waarop wordt verteld, dat de Garage Maréchal wagens verhuurt met en zonder chauffeur. Monsieur Maréchal is een kleine man met scherpe, wantrouwende oogjes, die een beetje te dicht bij elkaar staan aan weerszijden van een forse gebogen neus. Die neus met die ronde rusteloze zwarte oogjes geven hem iets van een papegaai. Hij vraagt op een ietwat gebelgde toon of het nu alweer over die auto gaat. Hij heeft de politie alles gezegd wat hij van de zaak wist, het heeft hem nog een aardig verlies aan tijd en geld gekost, dat Antwerpse reisje. Wat hem betreft kunnen ze de zaak wel laten rusten. Willen ze hem zijn wagen teruggeven, goed, willen ze het niet, dan is het hem ook best. Die gekke Amerikaan heeft de volle kostprijs van een nieuwe wagen als waarborgsom gestort. Hij kan er dus nooit slechter op worden. Maar die voortdurende telefoontjes en al die ondervragingen...... Zijn tijd is ook geld, dat schijnen die heren van de politie maar niet te kunnen begrijpen. Zou mijnneer ter zake willen komen?

Het ligt Pieter Perquin op de lippen monsieur Maréchal te antwoorden, dat het niet zijn, Pieter Perquins schuld is, dat hij nog niet ter zake is gekomen, dat hij integendeel niets liever wil en het laatste kwartier gewild heeft, als monsieur Maréchal hem de kans maar had gegeven. Maar hij beheerst zich en haalt met zijn vriendelijkste glimlach een foto van de heer Jansen van Hilgersbeek te voorschijn.

Doet de heer op dit portret monsieur Maréchal ook aan iemand denken? vraagt hij vol spanning.

Monsieur Maréchal haalt minachtend zijn grote neus op en verklaart dat hij niet weet aan wie die heer hem zou moeten doen denken.

„O", zegt Pieter Perquin, en monsieur Maréchal gaat niet geheel zonder leedvermaak verder, dat als monsieur Perquin misschien had gedacht, dat de bedoelde heer monsieur Maréchal aan monsieur Abercrombie zou doen denken, hij er lelijk naast was. Monsieur Abercrombie had een weelderige snor en baard. Monsieur Maréchal wordt even nadenkend als hij er aan toevoegt, dat hij vroeger altijd had gedacht dat de Amerikanen allemaal glad geschoren waren.

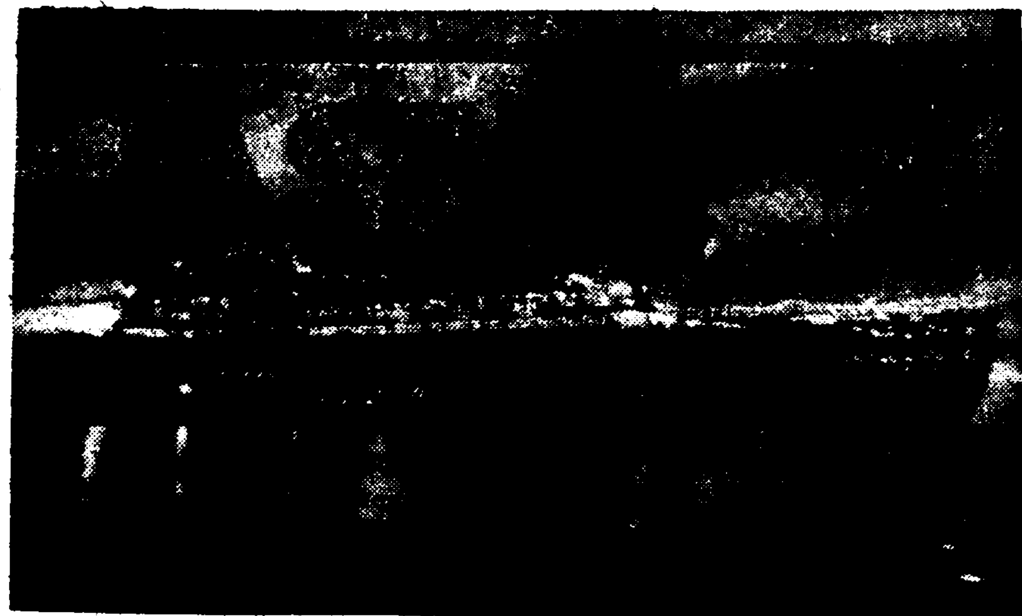
Maar als monsieur Maréchal nu die snor en baard eens even wegdenkt?

Maar de garagehouder verklaart beslist, dat de snor en baard van monsieur Abercrombie niet van de soort waren, die men wegdenken kan. Monsieur Abercrombie was om het zo eens uit te drukken een aanhangsel van zijn snor en baard.

Inspecteur Perquin doet nog een paar vruchteloze pogingen en geeft het dan in arren moede op. Monsieur Abercrombie had een geweldige snor en baard, de monsieur op het portret heeft geen haartje op zijn gezicht, daarmee is voor de garagehouder de kous af, ze kunnen onmogelijk een en dezelfde persoon zijn.

Het is een teleurgestelde Pieter Perquin, die in de lege eetzaal van een Namens hotel zijn eenzaam avondmaal naar binnen werkt en van pure verveling de uren tot slapenstijd doodt in een cinema.

(Wordt vervolgd)

De verlichte „Rotterdam" bood maandagavond een feëriek schouwspel.

Amsterdamse Beurs

Philips AKU en Kon. Olie ondergingen vaanmiddag een verdere koers r actie. De handel was zeer kalm. Unilever daarentegen waren actief en v op Amerikaanse aankopen. scheepvaarten stil en iets lager even- ... leidende Cultures. Staatsfondsen dooreikaar iets gemakkelijker.

Kon. Olie 160.50
Unilever 757 14
Philips 890 3/4
Philips Pref. 378
AKU 449 1/4
ScheepvaartUnie 153 1/4
KNSM 190 1/8
KPM 138 1/2
Ned. Handelmij 244
Nat Handelsbank 180
HVA 155 5/8
Amsterdam Rubber 115
Deli Mij 183.50
3 pct Ned. '47 91 5/8
HAL 171
Walvisvaart 119 1/2
Amsterdamsche Bank 327 3/4
HBU Cert 254 1/4
Billiton 2e 360
Overzeese Gas 278
Borsumij 68 1/8
Lindeteves 139 1/2
Rotterdamse Bank 280 1/4
Curacaose Handelmij 182 1/4
W. M. Muller 384
KLM 114
Hoogovens 772
Nievelt Goudriaan 143 1/4
Excelsior 148 1/4
Ant. Brouwerij 278
Rott. Lloyd 163
Stokvis R. S. 225 1/2
Lening Ned. Apt. 100
Bank Ned gem 4 1/2% '58/59 99
Bank Ned gem 6% 1957 108 3/4
Bank Ned gem 5 1/4% 1958 103 1/8
Nederl. 4 1/4% 1959 98

New Yorkse Beurs

Het gemiddelde van Dow Jones voor industrielen bereikte gistermorgen op de New Yorkse effectenbeurs een nieuw hoogtepunt. De stemming was zeer vast en rond het middaguur hadden koersstijgingen tot een punt of meer de overhand. In de namiddag namen de winstnemingen sterk toe waardoor de geboekte koerswinsten nagenoeg geheel verloren gingen. Tegen het slot namen de verkopen nog 'n omvang toe waardoor opnieuw terrein moest worden prijsgegeven en de markt sloot gedrukt met koersdalingen in de meerderheid. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1297, waarvan hoger 442, lager 631 en onveranderd 206. De aandelenomzet bedroeg 3.450.000, de obligatieomzet dlr 7.350.000.

De koersen waren als volgt:
American Tel. and Tel. 76 3/4
Anaconda Copper 64 3/4
Bethlehem Steel 54 7/8
Dupont de Nemours 261 1/2
General Electric 93 3/8 exdividend
General Motors 52 1/2
Intern. Tel. and Tel. 39 1/4 exdividend
Royal Dutch 42 1/2
Shell Oil 78 3/4
Standard Oil of N. J. 48
U. S. Steel 99 1/2
Canadian Pacific 35 3/4
Intern. Nickel 110
Royal Dutch Am. Shares 70 1/4 bieden
KLM 29 7/8
Aluminium Company 103 1/4
Dow Jones 673.78

ANP CBS Beursindices, 16/12:

Intern. Concerns	505.88
Industrie	254.77
Scheepvaart	168.76
...en	180.65
Indon. Fondsen	145.67
Algemeen	345.80

Met diep leedwezen maken wij het overlijden bekend van onze collega de heer

E. A. VALDEBLANQUEZ

in leven opzichter bij de Hygienische Dienst

Zijn nagedachtenis zal bij ons in hoge ere blijven.

Namens het Hoofd en
personeel van de
Dienst Volksgezondheid

Leerlingen naar Aruba

Vanmorgen heerste er in het Marinekamp Parera grote bedrijvigheid Een fille auto's ging rustig door de afsluitbomen van het marine-kamp door op een tijdstip, dat men normaliter nog op een oor ligt. Rondom kwam voor zes was reeds een groot aantal leerlingen van het Radulphuscollege gearriveerd, omdat geen enkele van hen het reisje per Hr Ms „Van Amstel" naar Aruba wilde missen. Zoals bekend brengen de leerlingen van de hogere klassen tot maandag as. een bezoek aan Aruba. Dat bezoek is mogelijk geworden door de medewerking van de verschillende overheidsinstanties en waarvan wij met name gedeputeerde Wernet op Aruba willen noemen.

Om ongeveer half zeven vanmorgen stak men van wal. Volgens de plannen zou het Hr Ms „Van Amstel" om ongeveer twaalf uur hedenmiddag op Aruba aankomen.

„Lago Community Choir" verzorgt:

De traditionele kerstconcerten

In de loop van de jaren is het op Aruba een traditie geworden, dat een van de plaatselijke koren tegen de tijd, dat de herdenking van het Kerstgebeuren weer voor de deur staat, een serie kerstconcerten geeft. In de achtereenvolgende jaren zagen de koren, die deze concerten verzorgden hun moeite rijkelijk beloond, want de belangstelling van de zijde van het publiek was steeds zeer groot, waaruit wel gebleken is, dat onze gemeenschap deze traditie op prijs stelt.

Dit jaar is het 't Lago Community Choir, dat deze concerten verzorgt. Wij mogen het een verheugend verschijnsel noemen, dat dit koor uit de Amerikaanse gemeenschap ook bereid is gebleken zijn prestaties in de vorm van dit kerstconcert aan onze gemeenschap aan te bieden. De enkele malen, dat wij in het verleden dit koor konden beluisteren, kregen we de stellige indruk, dat dit koor onder de bezielende en strakke leiding van Mevr. Doris Thomson tot zeer veel goeds in staat is.

Onder auspiciën van het C.C.A. zal dit koor optreden hedenavond, woensdag 16 december in het Cultureel Centrum te Oranjestad. Aanvang 8.15 uur p.m. Het koor zal begeleid worden door het grote Baldwin orgel uit de Lago Community Church.

Het programma vermeldt naast bewerkingen van traditionele kerstliederen, enkele delen uit het bekende Oratorium van Händel: „De Messias" en Kerstgezangen van hedendaagse componisten waaronder o.a. een drietal liederen uit de bekende serie Kerstliederen van Benjamin Britten: „A Ceremony of Carols". Deze „Ceremony of Carols" is in korte tijd wereldbekend geworden en de beste koren van de wereld hebben ze op hun repertoire gezet.

Ze munten uit door originaliteit wat betreft de compositie en harmonisatie en tevens door de klankschoonheid die de componist heeft weten te bereiken met slechts eenvoudige middelen.

Met elkaar een rijk en gevarieerd geheel, dat zeer zeker het beluisteren waard zal zijn.

Verwacht mag worden, dat wederom een groot publiek het Cultureel Centrum zal vullen, zodat de troost heeft engageren die de uitmoeiten die het C.C.A. zich gevoerenden zich gaven om een dergelijk geheel in te studeren, door een overweldigende belangstelling uit onze gemeenschap beloond worden.

Kaarten zijn vanaf heden verkrijgbaar a ƒ 2.— bij boekhandel de Wit, Muziekhandel Valen in Oranjestad en bij de Concierge van het Cultureel Centrum. (des middags na 4 uur.)

Tenniswedstrijden ARUBA Jrs

De tennis wedstrijden gespeeld gedurende het week-einde op de baan van Aruba Jrs. geldig voor de interclub competitie van deze club gaven de volgende ontmoetingen te zien:

Zaterdagmiddag werd er drie „singles matches" gespeeld; de eerste wedstrijd was tussen H. Labadie en Edgar de Lannoy, de Lannoy won in twee achtereenvolgende sets van Labadie met 6-1 en 6-3, in de tweede set stond Labadie met 3-1 voor, maar door vijf games achtereenvolgens te winnen won de Lannoy ook de wedstrijd en is nu nog steeds ongeslagen.

Daarna kwamen uit tegen mekaar Albert Henriquez en Efraim Tromp. Henriquez had niet veel moeite om Tromp te verslaan en met de score van 6-3 en 6-2 won hij ook de wedstrijd. Henriquez is hiermee kampioen van zijn afdeling geworden (6 gespeelde wedstrijd 6 gewonnen) en als sub-kampioen Sid Frigerio (zes gespeelde en vijf gewonnen en 1 verloren wedstrijd); de derde wedstrijd werd gespeeld tussen Hernan Kuiperi en Jose Correa Kuiperi had ook weinig moeite om Correa te verslaan, de scores spraken voor zich zelf 6-3 en 6-1. Kuiperi is ook nog ongeslagen, samen met de Lannoy.

Zondagmiddag werd er alleen een wedstrijd gespeeld en wel tussen H. Labadie en Tico Kuiperi, welke ontmoeting in een 6-2 en 7-5 overwinning eindigde voor H. Labadie.

Afscheid van mr. VAN GENT

Zaterdagmorgen werd in de Raadszaal officieel afscheid genomen van mr Van Gent. Onder de aanwezigen bevond zich ook mr Bondam, die de vertrekkende rechter zal vervangen. Verder waren aanwezig de gezaghebber, gedeputeerden en tal van hoogwaardigheidsbekleders. In onze editie van morgen komen wij zeer uitvoerig op dit afscheid terug.

Adventswaken in St. Theresiakerk

Oranjestad. — Deze week zullen in de Theresiakerk te San Nicolas adventswaken worden gehouden iedenavond om half acht in het Engels en vrijdagavond om half acht in de landstaal.

Deze adventswaken bestaan uit een gezamenlijk zingen van Adventsliederen., een Bijbellezing en een uitleg van de betekenis van de liturgie van de Advent. Deze uitleg wordt gegeven door drie priesters in drie korte preken. Het geheel zal naar schatting ongeveer drie kwartier duren.

—•—

De invoering van een maximumsnelheid van 50 km in de bebouwde kom de Westduitse gemeenten schijnt slechts een voorbijgaand resultaat te hebben. Het aantal verkeersslachtoffers dat in het eerste jaar dat de bepaling van kracht was (van september 1957 tot september 1958) gedaald was, is in de volgende twaalf maanden gestegen. In deze laatste periode was het aantal geregistreerde verkeersongevallen 15.7 procent groter., De omvang van het autopark was slechts met 6.1 procent toegenomen.

—•—

Een grote exportslachterij in de Argentijnse stad Rosario is gesloten, waardoor de 5.000 arbeiders zonder werk zijn gekomen. De bedrijfsleiding nam de maatregel naar aanleiding van ongeregelheden, die zich in de fabriek voordeden en waardoor twee nachtwakers in het ziekenhuis terechtkwamen.

Zevende Kerstconcert van „Lago Community Choir"

Tot de laatste plaats toe was het „auditorium" van de Lago High school bezet, toen voor de zevende maal in achtereenvolgende jaren het Koor van de Lago Community op zondagavond 13 december zijn Kerstconcert begon met enkele delen uit de Messiah van G. F. Händel.

Het Kerstgebeuren heeft door de eeuwen heen steeds weer opnieuw de componisten geïnspireerd muziek te schrijven, die de komst van Gods zoon op de aarde onder de mensen tot onderwerp hadden. Vooral voor koren is er op dit gebied in de loop der jaren veel geschreven. Toch is het moeilijk zeker als men vele jaren achtereen een programma moet samenstellen van kerstmuziek een juiste keuze te maken uit het vele dat beschikbaar is. Enerzijds is het niet wenselijk in herhalingen te vervallen, maar anderzijds is de toehoorder ook niet bereid te ver weggebracht te worden van het traditionele.

De leidster van dit koor, Doris Thomson, slaagde er volkomen in een programma samen te stellen, dat als Kerstconcert volkomen voldoet aan al de eisen. Een geheel van traditionele en moderne liederen, rijk in verscheidenheid, zowel wat de intentie als de compositie betreft.

Uit de Messiah van G. F. Händel werden uitgevoerd: Het „Worthy is the Lamb" en het „Amen Chorus". Deze vrij moeilijke werken bleken geenszins boven de macht van dit koor uit te gaan; een wat sterker doen uitkomen van de forti zou de uitvoering echter ten goede zijn gekomen.

Lo! how a rose E'er Blooming van Praetorius, „Rocking" arr. v. Martin Shaw, „Midwinter" arr. v. Gustaf Holst en de Spiritual: O Mary, Where is your Bay arr. v. Arthur Franckenpohl, werden op gevoelige wijze en met volle overgave gezongen.

Het drietal Kerstliederen van Alfred Burt, n.l. „Caroling, Caroling" en „All on a Christmas morning en We'll dres the house", liederen uit de meer moderne kerstfeer, werden eveneens vlot en zonder aarzeling uitgevoerd, ondanks het feit, dat deze liederen technisch vrij hoge eisen stelden.

Na de pauze werd aangevangen met enkele liederen uit „A CEREMONY OF CAROLS" van Benjamin Britten. Dit in een bewerking voor gemengd koor van Julius Harrison. Het is erg gewaagd bewerkingen van liederen, die in hun oorspronkelijke zetting n.l. voor drie gelijke stemmen en harpbegeleiding, een grote naam verwierven, in een andere zetting uit te voeren. De bewerking zelf hoewel verdienstelijk, maakt de Carols zwaarder dan Britten ze waarschijnlijk bedoeld heeft.

Verder werden nog gebracht: o.a „Christmas Roundley" van Lois en Ruth Young en de „Carol, of the Christmas Bells v. Peter Wilhousky, waarin een mooie tegenzang is verwerkt tussen mannen en Vrouwenkoor.

Het programma werd afgesloten met enkele traditionele kerstliederen in een bewerking van Robert Shaw.

De twee Solisten: Dorothy Joseph en Angelina Smit, bleken over een goed geluid en voldoende capaciteiten te beschikken om hun partijen op warme wijze ten gehore te brengen.

Doris Thomson bleek ten volle in staat dit vrij moeilijke programma in te studeren en op zeer succesvolle wijze uit te voeren. De kleine gemeenschap van de Lago mag met reden trots zijn, dat er een zo groot koor n.l. 75 stemmen, in haar midden kan bestaan.

Nog een drietal concerten zullen er dit jaar gegeven worden. Twee buiten de eigen gemeenschap van Seroe Colorado. Eenieder kan warm aanbevolen worden een van deze **concerten te bezoeken.**

Dit programma, dat zich meer leent voor een uitvoering binnen, zal op woensdag 13 december a.s. gebracht worden in het Cultureel Centrum in Oranjestad.

Op verdienstelijke wijze werd het koor begeleid door Ruth Collins aan het Orgel en de piano. Een wat sterkere begeleiding in de meer zwaardere delen van het concert, zou het geheel niet schaden. De kwaliteit van het instrument zelve maakt het ruimschoots mogelijk, dat er zwaarder wordt begeleidt, zonder dat de bezwaren van het electronische orgel naar voren treden.

Een zeer succesvol optreden, waarmede we de dirigente Doris Thomson en het Lago Community Choir van ganser harte kunnen feliciteren.

Laat ons hopen dat de Arubaanse gemeenschap de belangstelling die deze Kerstconcerten verdienen, weet op te brengen.

OPENBARE VERGADERING van de EILANDSRAAD van ARUBA op 17 december 1959 des voormiddags om 9 uur.

1. Wijziging van het Reglement van orde.
2. Eilandsverordening houdende bepaling, dat voor de Telefoondienst een afgesplitste begroting zal worden opgemaakt.
3. Beheersverordening Telefoondienst.
4. Wijziging van de Beheersverordening Dienst voor Openbare Werken en Beheersverordening Watervoorzieningsdienst.
5. Opschorting van stortingen in het Onderhoudsfonds gebouwen.
6. Vaststelling van afschrijvingspercentages.
7. Begroting voor het dienstjaar 1960.
8. Begroting van de Watervoorzieningsdienst voor 1960.
9. Begroting van de Dienst voor Openbare Werken, voor 1960.
10. Begroting van de Telefoondienst voor 1960.
11. Retributieverordening Aruba.
12. Heffen van opcenten op de inkomstenbelasting en de winstbelasting.
13. Motorrijtuig- en motorbootbelastingverordening Aruba 1959.
14. Hondenbelastingverordening Aruba 1959.
15. Wijziging van de begroting voor 1958.
16. Wijziging van de begroting voor 1959.
17. Wijziging van Toelageregeling Gedeputeerden.
18. Onderzoek naar fosfaat.
19. Uitbreiding van de algemene begraafplaats te Oranjestad.
20. Vervanging van de vriesinstallatie bij de markt te Oranjestad.
21. Verzoek van de heer E. O. Petronia om ontheffing als bedoeld in artikel 13 van de Eilandenregeling.
22. Asfaltering van terrein rondom de r.k. kerk te Brazil.
23. Aankoop van grond c.a. van de heer V. Hickinson.
24. Erfpachtscanon van de heer J. M. G. Eman.
25. Internationaal vistoernooi Nederlandse Antillen.

Oranjestad, 8 december 1959.
De Voorzitter,
F. Beaujon.

ARUBA vierde Statuutdag op waardige wijze

Oranjestad. — Feestelijk wapperden de vlaggen van openbare gebouwen en tal van particuliere huizen en van de gepavoiseerde schepen in de havens, tot uiterlijk teken van de vreugde over het feit, dat de autonomie reeds vijf jaren een feit is. In de morgenuren verzamelden zich meer belangstellenden dan ooit eerder het geval was op de „Statuutdag", rondom het monument van H.K.H. Prinses Wilhelmina.

Met het gebruikelijk door de Mariniers geleide ceremonieel, hees de de gezaghebber van Aruba, de heer F. Beaujon, de Antilliaanse vlag.

In zijn rede wees de gezaghebber op de vreugde over de zelfstandigwording. Tweede spreker was de heer Osbaldo Croes, die eveneens prijzende woorden had voor de gedachte van samenwerking tussen Suriname, Nederland en de Antillen, maar die tevens nog eens het verlangen naar voren bracht, dat aan de hand van de opgedane ervaring in de afgelopen vijf jaren, men nu zal komen tot een practische aanpassing van het Statuut. Zodoende blijft het, aldus de heer Croes, een levende werkelijkheid.

Met deze toespraak kwam een einde aan de korte, maar door zijn frisse kleur en door de grote belangstelling niet alleen van officiële zijde, maar ook van de kant van het zeer talrijke publiek, toch indrukwekkende samenkomst.

Des avonds werd, mede onder auspiciën van de Arubaanse voorlichtingsdienst een speciaal radioprogramma verzorgd.

Aruba vierde op waardige wijze de vijfde statuutdag.

Oranjestad. — Het stroomde gelukwensen en geschenken naar de honderdjarige in de La Salleweg. Door de goede zorgen van pastoor Burgemeester, die door een schare van parochianen spontaan werd geholpen, waren de voorbereidingen prima verzorgd. Aan de wensen van het oudje een verlichting in het huis aan te brengen, werd voldaan en voor de grote gebeurtenis was er bovendien een lichtbak op het pas geschilderde huis aangebracht, die „100 jaar" uitstraalde. Trupialen en andere leerlingen van de scholen van de frères en soeurs brachten de jarige een aubade.

De gehele dag was er een druk va et vient van bezoekers, dat des morgens geopend werd door bezoeken van de pastoor, de gezaghebber en de gedeputeerden.

Oranjestad. — De Directie van het Aruba Caribbean Hotel heeft voor haar Klompenclub dit keer weer eens een Noord Amerikaanse zangeres geëngageerd. Morgenavond treedt voor de eerste maal op Aruba voor het voetlicht de actrice Miss Toni Carroll, die op het podium en voor de camera reeds vele triomfen vierde. Zij werd enige jaren geleden tot „Miss Missouri" gekozen en we moeten zeggen dat zij inderdaad een bijzondere verschijning is. Na successen in verscheidene toonaangevende New Yorkse nachtclubs en diverse filmrollen in Hollywood — zij speelde o.a. in „Mr. Universe", „The Merry Widow" en „The French Line" begaf zij zich naar de Sovjet Unie, waar aar optreden volle zalen trok, zowel in Moskou als in Zagorsk.

Enige tijd geleden meldde Toni zich als passagier voor de eerste vlucht naar de maan. Daar zijn vrouwen beter geschikt voor dan mannen, is haar mening. De Amerikaanse Marine heeft haar op de wachtlijst gezet en geantwoord, dat ze — zo gauw de tijd daarvoor rijp is — een seintje zal krijgen.

Terwijl Miss Carroll wacht, kunt U haar horen, zien en bewonderen in de klompen club.

Demonstratieraces

Oranjestad. — Door de Aruba Sportscarclub werden gistermiddag druk bezochte Go Karts-demonstratieraces gehouden op het (stoffige) R.C.A.-terrein. De miniatuur raceautotjes, die door een minuscuul (grasmaai)machinetje worden aangedreven, maar respectabele snelheden kunnen bereiken, trokken zeer de aandacht.

De uitslagen van de races zijn als volgt:

Voorronde van zes laps: 1) Wilis, 2) Stam; 3) Leonard.

Tweede voorronden: 1) Ecury; 2) Merryweather; 3) McCormick.

Bij de herkansing waren White en Bear respectievelijk 1 en 2.

In de finale won Willis, gevolgd door Stam, N. Ecury en Leonard.

In een race over vijftien ronden met een Le Mansstart won wederom Willis, gevolgd door Stam, Ecury en J. Heufke.

De politie, die tot dusver aan bezitters van een autorijbewijs toestemming gaf om met deze wagentjes te races, overweegt later ook vergunning te geven voor jongelui vanaf veertien jaar, aldus vernamen wen van het bestuur van de Arubaanse Sportcarclub.

Men mag met de Go Karts, die niet in aanmerking komen voor een keuringskaart, niet op de openbare weg rijend. In Amerika is het in korte tijd een zeer populaire teenagerssport geworden om met deze wagentjes te racen.

De Gezaghebber van het Eilandgebied Aruba

Plaatselijk Hoofd van Politie

heeft bij Beschikking van dinsdag 8 december 1959 no. 12613, ONTHEFFING verleend van het in artikel 14 van de Algemene Politieverordening voor Aruba neergelegde verbod tot het afsteken van vuurwerk op of aan de openbare wegen van Aruba gedurende het tijdvak van 21 december tot en met 2 januari 1960, onder het voorbehoud, dat:

a. binnen een afstand van 250 meter van hospitalen, alsmede van kerken gedurende de kerkdiensten, geen lawaai veroorzakende vuurwerken mogen worden afgestoken;

b. binnen de bebouwde kom van Sint Nicolaas geen vuurpijlen mogen worden afgestoken.

Radio en Televisie

CUROM

(346,8 meter)

WOENSDAG

15.15 Een kwartier met Tonnij Schifferstein
16.30 Hora infantil bao di direccion di Sra Laura Hart
18.15 Een programma van Rudi Plaate, aangeboden door de fa Blok en Diaz
18.30 Voor de Nederlandse Koopvaardij
19.15 Palacios-programma (Spaans)
19.45 De lichte toets met muziek uit de Ver. Staten
20.15 La Bonanza-halfuur
20.45 Het Metropole Orkest speelt Nederlandse filmmuziek (bandopname NRU)
21.15 Attentie voor Elis Juliana
21.30 „The Philips Music Box"
22.00 „Musical Nightcap"
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

DONDERDAG

7.00 *Nieuwsberichten*
7.10 Gevarieerd ochtendprogramma
8.15 Het orkest van Morton Gould
10.30 Klassieke muziek: concert door de violist Herman Krebbers met verschillende orkesten
11.15 „La Voz del Hogar"
11.30 Een programma van Henderson
11.55 *Noticia na Papiamento*
12.03 Lunchmuziek met Carmen Cavallaro
12.30 *Berichten ANP- en Curom-nieuwsdienst*
13.00 „Zoeklicht op Nederland" herhaling van het programma van zondagavond
14.00 Muziek van Shostakovitch
14.30 Reis op 45 toeren
15.15 Een kwartier met Lester Lanin
15.30 „Op de thee bij CTC"
16.30 Jukebox Arubiano
17.00 Peticiones y cumpleaños
18.15 De Curacaose Jeugdomroep
19.00 *Nieuwsberichten*
19.15 Palacios-programma (Ned.)
19.45 De lichte toets met Europese orkesten
20.15 La Bonanza-halfuur
20.45 Het orkest van de week
21.00 „Fiesta Antillana" onder algemene leiding van Rudi Hollande
22.00 „The Ramblers" op een band van de NRU

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

16,85, 19.45 en 25,18 meter

WOENSDAG

18.43 Nederlands nieuwsjournaal
18.50 Jazz in Nederland. The Downtown Jazzband o.l.v. Roelfie Hueting
19.05 Een programma van Sieg Lochem en Tom Pape met muziek, nieuwtjes en groeten voor Suriname
20.25 Dit maakt Nederland, aangeboden door Piet Kummel en Guus Weitzel
20.40 Nieuws in het kort
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door ds G. R. Visser

DONDERDAG

18.32 Nieuws
18.43 Nederlands nieuws
18.50 Inleiding tot het Concertgebouw orkest, door dr Jos Wouters
18.55 Het Concertgebouw orkest o.l.v. Szell
19.45 Stuyvesant College
20.15 Voor de missie
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door Pater L. Verhagen

AVROS

(228 meter)

WOENSDAG

17.45 Middenweekcommentaar van de RVDS
18.00 Nieuwsberichten
18.15 Militair allerlei
19.00 Njoensoe na ini sranan tongo
19.45 Gesproken brief uit New York door Max Tak
20.00 Woensdagavondconcert
21.50 Commentaar op het buitenlands nieuws door mr. K. P. van Westen

DONDERDAG

6.00 Kris-kras door de muzikale wereld
7.15 Een kwartier met Jamaica Johnny
11.15 Cowboysongs
11.30 Latin America in music
14.00 Een programma van de Youth Information Service Surinam
17.45 De regering spreekt
18.00 Nieuwsberichten
18.15 Een programma van jazz-muziek
19.45 Vragen op het gebied van de opvoeding worden beantwoord door A. Eysenring, paedagoog
20.30 Surinaams hoorspel
21.00 Music for the golden hours
21.50 Buitenlands nieuws

RADIO CARACAS TELEVISION

WOENSDAG

15.00 Por el de la cerradura
16.00 Estudio de Hector Monteverde
18.00 El show de Renny
19.15 La novela Ace
19.30 Papa lo sabe todo
20.00 El observador Creole
20.15 Su novela Palmolive
20.30 Dragnet
21.00 La novela Camay
21.15 Cortos cinematograficos
21.30 El torneo del saber
22.00 Programa del sindicato profesional de trabajadores de radio y television
23.00 Cineprograma

DONDERDAG

7.30 Lo de hoy
9.30 Papa Noel (Concurso)
10.00 El calendario de Maria
10.30 Cosas de mujeres
11.15 La perfecta ama de casa
12.00 El show de las doce
13.15 Su imparcial television
14.00 Cortos cinematograficos
14.30 Club femenino

De Amerikaanse luchtmacht heeft bekendgemaakt dat de kapitein Kittinger die op 16 november op 23.287 meter hoogte uit een ballon een parachutesprong had gemaakt, tijdens de vrij val van 19.500 meter een snelheid zou bereikt zijn op het moment dat Kittinger zich op 17.900 meter hoogte bevond.

In Oostenrijk is de honderdduizendste bezitter van een televisieontvanger geregistreerd. Oostenrijk neemt voor twintig procent aan Eurovisieprogramma's deel en bezet daarmee de eerste plaats.

Boek en Blad

„Rots der struikeling"

Boek van Boeli van Leeuwen

„In de stad ligt het Waaigat als een spiegel tussen de pastelkleurige huizen: hardgele, rose en zachtrode huizen met krulgevels en meisjes in het raamkozijn. In de haven heeft het water een kleur als gesmolten lood, zwaar en ondoordringbaar en de boten liggen daarop bevroren in hun eigen spiegelbeeld; in de verte branden de vlammen als fakkels van revolutionairen in een opstand. En overal ruik je de zee en proef je het hout en jodium, dat door de wind wordt meegedragen.

Het is een dor eiland, waarop ik geboren ben, schraal als het lichaam van een opgroeiende jongen; weerbarstig van droogte en verschroeid door het licht. En op deze bodem leven mensen, zwart als Afrikaans ebbenhout, met luid lachende stemmen en naakte kinderen om zich heen. Geen van hen is ooit wakker geworden van de kou of verdwaald in de mist tussen de grijze huizen van een grote stad.

Er lopen meisjes, bruin als nootmuskaat, wier leesten zo slank zijn, dat twee mannenhanden ze kunnen omvatten; hun borsten zijn als vruchten, die in de zon zijn gestoofd en rijp tot berstens toe. Alleen het Hooglied heeft zulke vrouwen beschreven.....

Deze enkele zinnen geven u, lezer, een indruk, een idee van de wijze, waarop Boeli van Leeuwen schrijft. Het zijn een paar alinea's uit zijn eersteling — wanneer ik enige gedichten en een aantal beschouwingen over de figuur van Christus ongeveer acht of tien jaar geleden niet meetel — die dezer dagen in de Antilliaanse boekhandels te koop wordt aangeboden en zinvol getiteld is „De Rots der Struikeling". Het is, wanneer ik me niet vergis, voor het eerst na een jaar of zes de eerste literaire publikatie van de hand van een Curaçaoënaar in de Nederlandse taal. Het laatste werk dat verscheen op dit gebied was, naar ik meen, van Tip Marugg en kwam in 1952 op de markt.

Het uitspreken van een oordeel — liever gezegd het publiceren hiervan — is een zaak van uitermate teer karakter. Het vergt van degeen die zulks waagt een zekere overmoed een kwalijk soort moed, die op een te veel aan zelfbewustzijn berust daarenboven, wanneer men de auteur persoonlijk kent, het vermogen om zich te kunnen distanciëren. Het persoonlijke in de aarde, der onderlinge betrekkingen speelt bewust of onbewust, een bepaalde rol, die het oordeel in zekere mate dirigeert. Tot overmaat van ramp bestaat dan ook nog het gevaar, dat de criticus zich gaat optrekken aan de kunstenaar en wil decreteren, wat goede kunst is en wat niet, wat braaf of fors of stoer of groots geschreven is en wat slap, saai, vervelend en geesteloos is.

Met deze gevaren voor ogen waag ik het niettemin over de „Rots der Struikeling" te schrijven. Het is daarom: omdat ik dit werkje — nauwelijks 150 bladzijden van omvang — met zulk een intens genoegen gelezen heb.

Vanwaar dat genoegen? De compositie? Ze lijkt me hier en daar wat verward. De stijl: hier en daar subliem, maar ook hier en daar wat slordig. De karaktertekening? Er is maar één karakter en ondanks het aangehaalde in het voorwoord waag ik het hiervoor de schrijver zelf aan te zien. Het slot? Er is geen slot. Het boek houdt ergens op, zomaar Er staat niet eens „einde" onder.

Vanwaar dat genoegen? Vraag het me niet, want ik kan er geen afdoend antwoord op geven. De boven aangehaalde alinea's waarmee ik dit opstel ben begonnen, gaven me zulk genoegen, dat ik ze copieer. Probeert u het er ook in te vinden. Want ofschoon de opzet van het boek, naar het mij toelijkt, origineel is, is de uitvoering hier en daar wat rommelig en ontbreekt wel wat in het oog lopend een zekere eenheid. Dat wil zeggen: als u op eenheid in een literair werk — in een kunstwerk dus — gesteld bent en het zelfs een conditio sine qua non acht. Indien niet, dan blijft misschien alleen het rommelige over. Maar waarom zou dat niet mogen?

De „Rots der Struikeling" is een verzameling van korte schetsen door de in Venezuela omgekomen Curaçaoënaar Eddy Lejeune geschreven een schepping van de schrijver. Boeli van Leeuwen laat deze figuur, na zijn levensloop kort te hebben beschreven, omkomen ergens in een zijtak van de Paragua-rivier, diep in Venezuela. De Engelse consul van Ciudad Bolivar zendt de schrijver (Boeli van Leeuwen) de povere nalatenschap van de verdronkene: wat documenten. Op deze vernuftige wijze kan Boeli van Leeuwen de Antilliaanse maatschappij beschrijven, prijzen of hekelen, zich steeds verschuilend achter de bril van Eddy Lejeune.

Het onderlinge verband tussen de „schetsen" door Eddy Lejeune geschreven, is niet groot. Toch is er één, zeer belangrijke zaak, die hen tezamen bindt: de visie van de schrijver: zijn intense gevoel voor zijn Antilliaanse medemens, zijn brandende heimwee naar het land van geboorte, zijn vreugde om de deugden en zijn droefenis om de fouten van dat eiland in de zon. Dat gevoel doet hem de dingen zien onder een uiterst persoonlijk, bijna zwoel licht, onder een schijnwerper, die scherpe schaduwen schept en haarfijne contouren schildert. Met verrassende overvloed van nieuwe beelden, die in hun onverwachtheid ongemeen boeien, tekent hij wat hij ziet of meent te zien. Raak en scherp vaak, soms met een boeiende vertekening, die misschien toch dichter bij de waarheid komt dan een natuurgetrouwe weergave. Want nog steeds geldt het woord van Edmond de Rostand: Même quand il a tort, le poète a raison. Een poeët is de schrijver, al gaat zijn lied dikwijls halverwege schuil achter de wrange gespletenheid van zijn Bloemhofs calvinisme en zijn fraterschoolse africhting. Een gespletenheid, die hem doorlopend dwars zit en bijna in elk kort verhaal om de hoek komt kijken.

Daar zijn — onder die korte schetsen — enkele bij, die ik wel bijna uitstekend zou willen kwalificeren, indien ik de overmoed bezat mij zelve tot criticus op te vijzelen. De stukjes zijn — jammer genoeg — niet genummerd. Het schetsje over de oneindige verscheidenheid van typen onder de Antilliaanse bevolking acht ik uitnemend (blz. 93). Aandoenlijk en boeiend is ook dat van de oude visser (blz. 109) en dat van de oude neger op Santa Rosa (blz. 114). Over tante Da wordt eveneens raak geschreven (blz. 125) en zo zijn er meer schetsen, die zeker zullen boeien en indruk zullen maken, want de schrijver hanteert zijn pen meesterlijk en heeft scherpe ogen. Wat zuur smaakt naar mijn smaak het schetsje over de rechtzitting (blz. 102). Maar smaak is iets persoonlijks en misschien bevalt het u juist wonderwel.

Boeli van Leeuwen een veelbelovend jong auteur te noemen, waag ik niet. Het is èn te afgezaagd èn te gevaarlijk. Stel u voor, dat hij niets meer produceert. Laten we afwachten, wat er meer van zijn hand komt. „Rots der Struikeling" een meesterwerk te kwalificeren, ook dat waag ik niet. Welke zou mijn maatstaf daartoe moeten zijn? Het gebruik van grote woorden is bovendien al te gemakkelijk om diepe indruk te maken. Laten wij van deze schrijver zeggen, wat in ander verband een groot staatsman eens zeide: Wacht op zijn daden!

Maar dat Boeli van Leeuwen ons heeft verrijkt, wie zal dat na lezing willen ontkennen? Ook al laat zijn werk vragen achter, onzekerheid of zelfs twijfel? Dan heeft het toch ook iets gedaan: tot nadenken gebracht. Mij bracht het iets verder: tot bewondering.

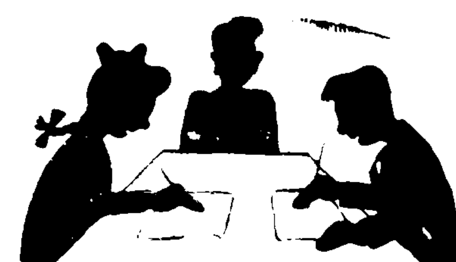
G.

Het atoomenergie-instituut van Kjeller en het Noorse instituut voor wateronderzoek zullen een uitgebreide studie gaan maken van radio-actieve vervuiling van water in Noorse rivieren en meren met het oog op de vraag in hoeverre deze gebruikt kunnen worden voor het afvoeren van radio-actief water. Het internationaal atoombureau te Wenen is ter bestrijding van de kosten verzocht om een bijdrage van twintigduizend dollar.

Het Russische blad „Izwestia heeft gemeld dat te Moskou een vaccin tegen kinderverlamming van levende cellen in de vorm van pillen wordt gemaakt. Het is de bedoeling dat dit vaccin in plaats komt van wat wordt ingespoten.

AMIGOE VAN DE JEUGD

ALLEEN OP DE WERELD

Maar de mooie luiers en kleertjes hadden geen waarheid gesproken. Voor moeder Barberin, voor Liesje, voor vader Acquin en allen, die mij geholpen hadden, was dat erg jammer! Ik zou voor hen nooit kunnen doen, wat ik me voorgesteld had; want rondtrekkende kooplui, vooral als die maar in een schuur wonen, moeten wel arm zijn. Maar wat gaf dat allemaal! Ik had nu mijn familie. Dat rijkworden was maar een kinderlijke droom. Liefde is meer waard dan rijkdom en ik had geen behoefte aan geld, maar aan genegenheid.

Terwijl ik naar het verhaal van mijn vader geluisterd had, was de tafel gedekt. Er stonden borden met blauwe bloemen erop en op een metalen schaal lag een groot stuk gebraden rundvlees met aardappelen er omheen.

„Hebben jullie honger, jongens?" vroeg mijn vader aan Mathieu en mij.

Mathieu liet lachend zijn tanden zien.

„Goed, dan gaan we aan tafel."

Voor hij zelf ging zitten, schoof hij eerst de leunstoel met opa bij. Dan nam hij plaats aan het hoofd van de tafel met zijn rug naar het vuur. Hij sneed het vlees in stukken en gaf ons ieder een flinke portie met wat aardappelen. Ofschoon ik niet met deftige manieren was opgevoed, merkte ik toch wel, dat mijn broers en mijn oudste zusje meestentijds met de vingers aten en ze ook in de saus doopten en dan aflikten. Mijn vader en moeder schenen daar geen erg in te hebben. Grootvader had alleen maar aandacht voor zijn eigen bord en de ene hand, die hij kon gebruiken, ging onophoudelijk van het bord naar zijn mond. Als hij een stukje vlees uit zijn bevende vingers liet vallen, hielden mijn broertjes hem voor de gek.

Toen de maaltijd geëindigd was, hoopte ik, dat we weer gezellig bij het vuur zouden gaan zitten, maar mijn vader zei, dat hij vrienden verwachtte en dat wij naar bed moesten. Hij stak een kaars aan en bracht ons in een wagenloods naast het vertrek, waar we gegeten hadden. Daar stonden twee grote kermiswagens, zoals rondtrekkende kooplui die gebruiken. Hij deed van een der wagens de deur open en daar zagen we twee bedden boven elkaar.

„Hier zijn jullie bedden; slaap lekker."

Nu weet u, hoe ik opgenomen werd in mijn familie, de familie Driscoll.

De kaars mochten we houden, maar mijn vader had de deur van onze wagen van buiten gesloten. Er zat niets anders op dan naar bed te gaan; en dat deden we zo spoedig mogelijk, maar zonder te praten, gelijk we anders altijd deden.

„Wel te rusten, Remi," zei Mathieu.

„Wel te rusten, Mathieu."

Mathieu had net zo weinig zin om te praten als ik en ik was blij, dat hij zijn mond hield.

Maar géén zin hebben om te praten wil nog niet zeggen: wél zin hebben om te slapen. Toen de kaars uitgeblazen was, had ik er helemaal nog geen behoefte aan om mijn ogen dicht te doen. Ik begon na te denken over alles, wat er die dag gebeurd was, en ik lag maar te draaien en te woelen in mijn nieuwe bedje. Mathieu lag boven me en ik hoorde hem ook telkens omdraaien en zich bewegen.

„Slaap je niet?" vroeg ik zacht.

„Neen, nog niet."

„Ben je niet goed?"

„O jawel, dank je, ik voel me juist heel goed, maar het is net of alles om me heen draait, net of ik nog op zee ben en of de wagen een boot is."

Was het de herinnering aan de zeeziekte, die hem wakker hield, of had hij wellicht dezelfde gedachten als ik?

De slaap kwam maar niet en naargelang de tijd verstreek, overviel me een zekere angst. Angst, waarvoor? Dat wist ik niet, maar ik was bang. Niet vanwege het slapen in deze wagen en in deze ellendige achterbuurt. Hoeveel nachten had ik in mijn zwerversleven niet doorgebracht, waarin ik minder veilig lag dan hier? Ik wist, dat ik beschut was tegen ieder gevaar, en toch was ik bang. De uren gingen voorbij en ik wist niet, hoever we al in de nacht zaten, want in de omgeving sloegen geen klokken.

Plotseling hoorde ik duidelijk gerucht aan de deur van onze loods, die in een andere straat uitkwam dan de deur van de woonschuur. Er werd verschillende keren geklopt en even later scheen er licht in onze wagen. Cappi lag tegen mijn bed aan en begon te grommen. Ik bemerkte, dat het licht in onze wagen kwam door een raampje in de wand. Omdat er een gordijntje voor zat, had ik het niet opgemerkt bij het naar bed gaan. Onze bedden stonden tegen dat raampje aan en Mathieu kon door de bovenste helft kijken en ik door de onderste helft. Omdat ik niet wou, dat Cappi de hele familie wakker blafte, hield ik mijn hand op zijn bek en keek naar buiten. Mijn vader was in de loods en had geruisloos de buitendeur geopend en weer gesloten. Er waren twee mannen binnengekomen met zware zakken op hun schouders. Toen legde hij een vinger op zijn mond en met de andere hand, waarin hij een dievenlantaren droeg, wees hij naar onze wagen. Ze moesten heel stil doen om ons niet te wekken. Dat vond ik mooi van hem en ik wou al roepen, dat hij gerust leven mocht maken, want dat ik toch wakker was; maar dan zou ik Mathieu gewekt hebben. Daarom hield ik mijn mond. Mijn vader hielp de mannen om de zakken van hun schouders te laten glijden en ging even weg, maar kwam vlak daarop met mijn moeder terug. De mannen hadden de balen opengemaakt; de ene was vól met lappen stof; in de andere bevonden zich manufacturen, tricotgoederen, onderbroeken, kousen, handschoenen.

Nu begreep ik, dat het niets bijzonders was; deze mensen waren natuurlijk handelaars, die hun koopwaar aan mijn ouders wilden verkopen.

Mijn vader bekeek ieder artikel, onderzocht het nauwkeurig bij zijn lantaren en gaf het dan aan mijn moeder, die er de prijskaartjes afknipte en ze in haar zak stak. Dat vond ik gek; en ook het uur, dat ze voor hun handel uitzochten, leek me vreemd. Terwijl het keuren van de artikelen doorging, wisselde mijn vader enkele woorden met de mannen.

Als ik Engels gekend had, zou ik allicht meer woorden verstaan hebben. Nu hoorde ik alleen, dat ze het woord „politieman" enkele malen gebruikten.

Nadat de inhoud van de balen zorgvuldig bekeken was, gingen mijn ouders met de twee mannen naar de huiskamer en werd het weer donker om ons heen. Ze gingen zeker afrekenen. Ik probeerde alles, wat ik gezien had, als heel natuurlijk uit te leggen, maar toch was ik daar niet zo zeker van en ik tobde over de volgende vragen:

Waarom waren die twee kerels niet door de huisdeur binnengekomen, op het plein van de rode leeuw?

Waarom hadden ze zo zachtjes over de politie gesproken net of ze bang waren, dat men ze buiten kon horen?

Waarom had moeder al die prijskaartjes van de kleren afgeknipt?

Ik kon op die vragen maar geen antwoord vinden, dat me bevredigde, en probeerde aan iets anders te denken om in slaap te komen. Maar het lukte me niet.

Na een poosje scheen er opnieuw licht in onze wagen en keek ik weer door de kier van mijn gordijntje maar het was net of een inwendige stem me waarschuwde, dat het beter was om niet te kijken. Tóch deed ik het.

Nu waren vader en moeder maar samen in de loods. Terwijl moeder van de gebrachte goederen vlug twee pakken maakte, veegde vader een hoek van de schuur schoon en er kwam, toen het droge zand verwijderd was, een luik te voorschijn. Hij tilde het op, moeder lichtte bij met de lantaarn en vader bracht de twee balen in een kelder. Hoe diep die was, kon ik niet zien. Daarna werd het luik dichtgeklapt en toen het zand er weer overheen geveegd was, had niemand in de gaten, dat daar een luik was. Ook gooiden ze er enkele strosprietjes overheen, gelijk die over de hele vloer verspreid lagen. Ze gingen weg.

EEN GENEESHEER WERD ONTBODEN EN ONDERZOCHT DE GEVALLEN RIDDER

DE LANS VAN ZIJN VIJAND HEEFT HEM GEEN KWAAD GEDAAN, DOCH HIJ IS HET SLACHTOFFER GEWORDEN VAN ZIJN EIGEN BOOS TEMPERAMENT. HIJ IS DOOR EEN BEROERTE GETROFFEN EN REEDS OVERLEDEN

DIT IS DAN INDERDAAD EEN GODSOORDEEL EN DAN PAST HET ONS MENSEN SLECHTS HET HOOFD TE BUIGEN! STEL HET MEISJE IN VRIJHEID EN ZEG DAT ZIJ ONSCHULDIG IS!

OP DAT MOMENT KWAM ISAAC BIJ HET TOURNOOIVELD AAN

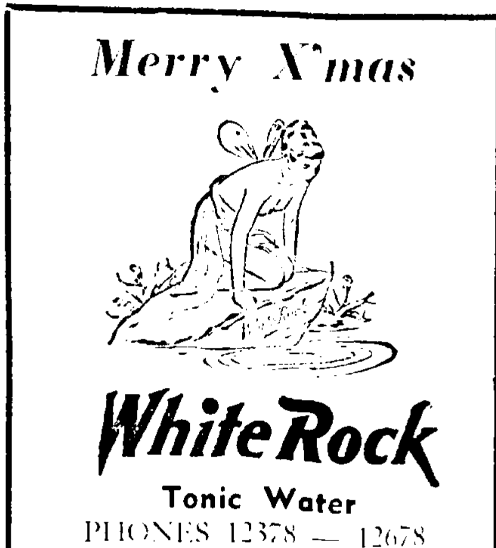
TERUG! ACHTERUIT! JE HEBT HIER NIETS TE MAKEN!

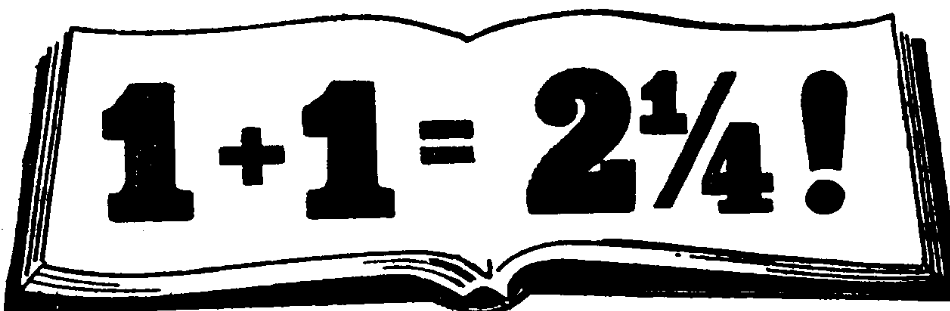
LAAT MIJ DOOR! IK BEN DE VADER VAN HET MEISJE DAT VEROORDEELD IS! IK MOET HAAR ZIEN!

ENIGE OGENBLIKKEN LATER LAG REBECCA IN HAAR VADERS ARMEN! LUID SNIKTE ZIJ HET UIT, NU DE SPANNING VAN HET GEVECHT VOORBIJ WAS EN ZIJ ZICH WEDEROM VRIJ KON BEWEGEN!

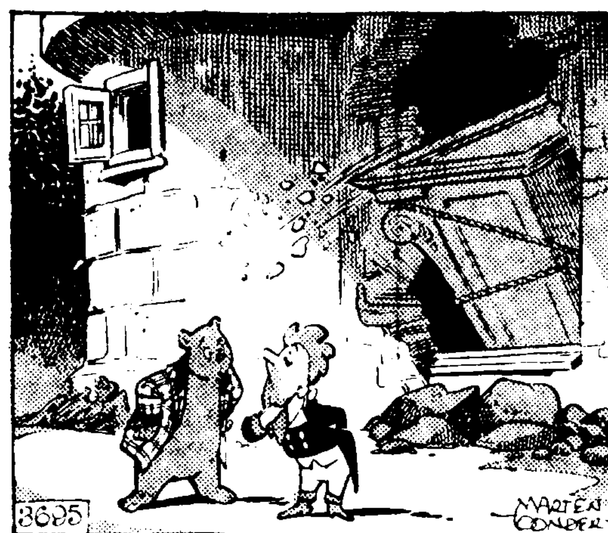
TOEN REBECCA DOOR HAAR VADER WERD WEGGELEID, KLONK PLOTSELING HOEFGETRAPPEL BIJ DE POORT. DE ZWARTE RIDDER KWAM AANGEREDEN EN HIJ WERD GEVOLGD DOOR ENKELE VROLIJKE MANNEN

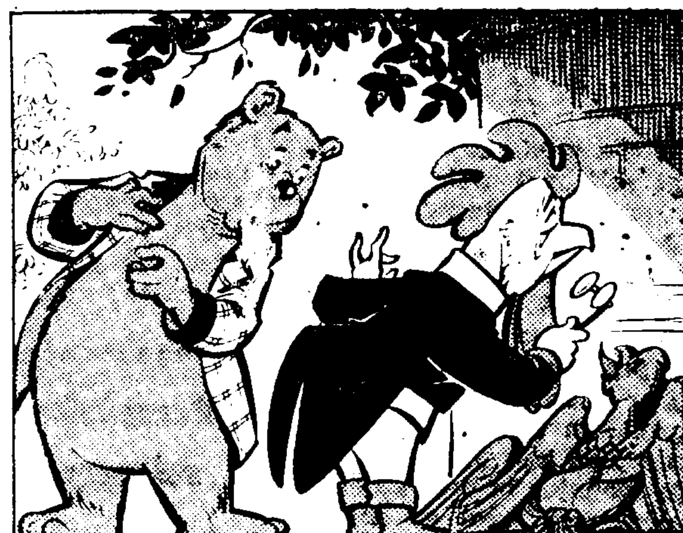

TOM POES EN DE FEUNIX

3695. — „Ik ben niet aan het verbouwen!" riep heer Bommel geprikkeld. „Ik heb een kast gekocht; een zeldzaam stuk volk beeldhouwwerk en versieringen, als u begrijpt wat ik bedoel ....."

De rest van zijn woorden werd onverstaanbaar gemaakt door een raspend geluid. Het was het kostbare meubel, dat door de ingestorte muur heen naar binnen werd getrokken.

„Ik zie het", zei de markies, door zijn oogglas starend. „Een heel opvallend kabinet, Bommel, werkelijk! Bij welke uitdager hebt ge dat op de kop kunnen tikken?"

„Ik heb het van een veiling", zei heer Ollie uit de hoogte. „Het komt uit een deftige boedel, markies! Nu speelt geld geen rol voor iemand van onze stand, maar het zou u verbazen als u wist wat ik heb moeten betalen."

„Daar twijfel ik niet aan", prevelde de edelman. „Negen of misschien wel tien florijnen, schat ik. Maar wat hebben we daar?"

Hij boog zich over de kroonrand heen, die een verhuizer tegen de gevel gezet had en bestudeerde het snijwerk aandachtig.

„De vogel phoenix", prevelde hij. „Hoe treffend! Hij herinnert mij aan een gedicht, dat mij onlangs inviel. Hoe was het ook weer?"

„Wat voor vogel?" vroeg heer Bommel, die voorkomen wilde, dat de ander aan een gedicht begon. Doch het was reeds te laat. De markies sloot de ogen, hief een hand op en sprak op gedragen toon:

„Ziet om u henen en looft de natuur;
De boom, die zo zwart was, schiet knop!
Alles hernieuwt zich, al is het nog guur;
Gelijk de Phoenix, die juichend rijst op
Uit de sintels van 't louterend vuur!"

„Een feunix?" vroeg heer Ollie. „Wat is dat?"

Eric de Noorman — De Ontembare

51. — Fel slaat Olaf van zich af, waarbij hij zich beschermend voor de bewusteloze Erwin opstelt. Zijn dochter heeft zich gelukkig uit de voeten kunnen maken, zodat hij zich om haar niet bezorgd hoeft te maken. Het blijkt intussen, dat de rovers — want dat zijn het ongetwijfeld — zich lelijk in hun tegenpartij vergist hebben, want binnen enkele tellen ligt de eerste al terneer. De tweede valt weinige ogenblikken later onder een van Olafs zwaardruiter en ophetzelfde moment zien de overigen tot hun schrik eensklaps een krijgshaftige ruiter in onheilspellende stilte op zich instormen. Dat is teveel van het goede. Twee der struikrovers zetten hetmeen op een lopen en met getrokken zwaard zet Eric hen na. Een forse slag doet de een voorover tuimelen. Maar als Eric weer opkijkt, is de andere al verdwenen. Gekraak verraadt, dat hij in het dichte kreupelhout gedoken is. Het heeft geen zin de vluchteling na te zetten en de Noorman stijgt af om de gevallene te onderzoeken. De kerel is morsdood. Met een strak gezicht pakt Eric diens zwaard en dan fluit hij verwondert tussen zijn tanden. Het is een splinternieuw wapen, nauwelijks gebruikt. Ongetwijfeld dus van roof afkomstig. Terwijl hij zich afvraagt, van wie dit mooie wapen éëns geweest is, luistert hij opeens aandachtig. Uit de richting van de plek van de overval klinkt hoefgetrappel en luide stemmen.

P. S. V. op eigen veld bedwongen

Het is dan uiteindelijk aan A.D.O. gelukt om de sterke Philipsploeg de eerste nederlaag toe te brengen. Maar de wijze, waarop dit geschiedde, is toch wel een bijzondere prestatie van de Hagenaars, die zondagmiddag op een uitverkocht P.S.V.-terrein in Eindhoven een prachtige 3—0 zege boekten. De Haagse ploeg werd na het eindsignaal van scheidsrechter Van Male door hun supporters, een kleine schare Hagenaars had de lange reis naar Eindhoven ondernomen, bejubeld en bezongen en dat de terugreis in een feestelijke stemming kon worden aanvaard, daar behoeven wij niet aan te twijfelen. Door deze nederlaag is nu alleen nog G.V.A.V. ongeslagen en zullen wij dus nu maar afwachten, hoe lang de Groningers er nog in zullen slagen om dit ongeslagen record te handhaven.

Prima prestatie van A. D. O.

Ajax profiteerde ten volle van deze Philips-nederlaag. De Amsterdammers blijken wel in een formidabele toestand te verkeren: met indrukwekkende cijfers worden week na week de tegenstanders verslagen en zondag was het wel overduidelijk, dat de Ajaxieden dit jaar een enorme gooi doen naar de landstitel: Fortuna '54 — wat een verschil met voorgaande jaren — werd in Amsterdam met 1—5 verpletterd, gewoon van het veld geveegd. Dat belooft wat te gaan worden as. zondag: AJAX — FEIJENOORD, de oude klassieker. Enorm zal de belangstelling voor deze werkelijke top-match zijn. Want ook Feijenoord mag er wezen en de Rotterdammers laten dan ook wel zien, dat men hen nog lang niet moet zien uitgeschakeld voor het kampioenschap: een 4—1 zege op Sportclub Enschedé en als de Rotterdammers zondag eens van Ajax winnen en P.S.V. zou — hetgeen helemaal nu niet onmogelijk behoeft te zijn — van Elinkwijk verliezen, dan is het onderlinge verschil tussen deze „big three" maar heel klein.

De laatste twee plaatsen worden nu bezet door Fortuna '54 en Sportclub Enschedé en of zij daar spoedig vanaf zullen komen? Er zal toch wel heel wat moeten gaan veranderen in deze twee oude top-ploegen. Wat is grootheid toch vergankelijk! M.V.V. begint zich langzaam maar zeker uit de misère te werken en dat ging zondag ten koste van Volendam, dat hierdoor toch werkelijk moet gaan oppassen. Een voorsprong van drie tot vier punten op de nummers laatst, is heus niet veel. De Amsterdamse derby tussen D.W.S.-A en Blauw Wit is in een niet geheel verwachte zege van de „Zware Schapen" geëindigd. Dus na Ajax heeft D.W.S.-A dus ook Blauw Wit een nederlaag kunnen toebrengen. Hierdoor kon de laatste plaats verlaten worden en dat zal wellicht een hele opluchting betekenen en met de nodige moed en zelfvertrouwen zullen de Amsterdammers, die enkele weken er nog al hopeloos voor stonden, nog wel hoger komen ook.

Willem II versloeg Rapid J.C., maar dat D.O.S. op eigen terrein van V.V.V. '03 zou gaan verliezen, hadden wij niet verwacht. Sparta boekte eindelijk weer een zege al was deze heel schraal. Sittardia werd op eigen terrein met het kleinst mogelijke verschil verslagen. Tot slot behaalde Elinkwijk het zoveelste gelijke spel, om precies te zijn het zesde. Te Breda werd de uitslag tegen N.A.C. 1—1 een verdienstelijke prestatie dus als volgt (tussen haakjes de plaats op de ranglijst van vorige week):

(2) Ajax	15	24	44—17
(1) P.S.V.	16	23	30—15
(3) Feijenoord ..	16	21	38—1[illegible]
(5) N.A.C.	16	19	28—2[illegible]
(6) Willem II ..	16	19	32—2[illegible]
(7) V.V.V. '03 ..	16	19	25—26
(4) D.O.S.	16	18	40—28
(8) A.D.O.	16	18	33—27
(9) Elinkwijk ..	16	16	15—15
(13) Sparta	15	14	18—20
(11) Blauw Wit ..	15	14	25—31
(10) Rapid J.C. —	16	14	19—21
(12) Volendam ..	16	13	28—35
(16) M.V.V.	16	12	29—47
(14) Sittardia	16	11	21—40
(18) D.W.S.-A ..	16	10	27—38
(15) Sp. Enschedé	16	10	31—41
(17) Fortuna '54	15	9	24—40

Het programma voor zondag as luidt:

Ajax — Feijenoord, Fortuna '54 — N.A.C., Elinkwijk — P.S.V., A.D.O. — M.V.V., Volendam — Willem II. Rapid J.C. — D.W.S.-A, Blauw Wit — D.O.S., V.V.V. '03 — Sittardia. Sparta — Sportclub Enschedé.

De belangrijkste wedstrijden van de eerste en tweede divisie:

Eerste A: G.V.A.V. — De Volewijckers, Excelsior — Vitesse, B.V.V. — Fortuna (Vl.).

Eerste B: V.S.V. — Limburgia, Eindhoven — A.G.O.V.V.

Tweede A: U.V.S. — Longa, **E.B.O.H. — Roda Sport.**

Tweede B: Rheden — Velox, Oldenzaal — Zeist.

De ranglijst van de ere-divisie, bijgewerkt tot en met heden, luidt nu

Eerste divisie A: De leiding in deze afdeling hebben nu:

G.V.A.V.	14	24	29—15
B.V.V.	14	20	28—12
Vitesse	14	20	26—15
Wageningen	14	19	24—16

G.V.A.V. had de altijd moeilijke uitwedstrijd tegen Fortuna uit Vlaardingen op het programma staan. De ploeg uit Vlaardingen staat zeker niet hoog genoteerd, maar het is altijd moeilijk winnen daar in Vlaardingen, dat ondervond pas nog Vitesse, dat met grote moeite toen een 2—1 zege in de wacht wist te slepen. Met dezelfde cijfers wonnen zondagmiddag de Groningers.

Nog slechts één wedstrijd en de eerste helft van de competitie is voorbij. De Groningers staan er bijzonder goed voor. Doordat de grote strijd in Arnhem tussen Vitesse en B.V.V. in een kleine, doch uiterst kostbare zege voor de thuisclub eindigde, bedraagt nu het verschil met de nummers twee en drie vier winstpunten en.... na de verrassende nederlaag van P.S.V. is nu G.V.A.V. de enige nog ongeslagen club uit de sectie „betaald voetbal", een fraai succes derhalve en een felicitatie volkomen waard. H.V.C. begint langzaam maar zeker de opmars naar hogere plaatsen op de ranglijst. Zondag werd een grote zege behaald op Rigtersbleek (5—1) en hoe somber het er in het begin van de competitie uitzag voor de Amersfoortse club, zorgen zijn momenteel niet meer nodig. Veendam blijft keurig werk verrichten en is helemaal thuis in de eerste divisie. Na het fraaie gelijke spel tegen B.V.V. in Den Bosch werd zondag op eigen terrein Excelsior verslagen.

Eerste divisie B: Hier luidt de ranglijst van de leidende groep nu.

V.S.V.	15	23	33—20
A.G.O.V.V.	15	22	41—19
Alkmaar	15	21	37—21
Z.F.C.	15	20	33—38

Het was een goede dag voor Alkmaar, dat zelf met weinig moeite van het onderaan staande R.B.C. won. De beide leiders namelijk werden verslagen. Dat Z.F.C. tenslotte met 2—0 van V.S.V. zou winnen, dat is nu niet zo enorm verwonderlijk. Maar een prachtig resultaat boekte het dit jaar gepromoveerde D.H.C., dat in Apeldoorn tot verrassing van vriend en vijand een 3—2 zege behaalde. De spanning in deze afdeling is nog steeds zeer groot en dat de clubs onderling niet al te veel in kracht verschillen, dat bewijst bovenstaand lijstje wel. S.H.S., dat enorm tegenvalt en lelijk in de moeilijkheden begint te geraken, deed zondag weer eens van zich spreken, maar dan in de goede zin: er werd weer eindelijk eens een zege geboekt en het was nog op een sterke tegenstander ook. Eindhoven kon met een 1—3 nederlaag de thuisreis ondernemen. De winst was dubbel waard, omdat Limburgia en Helmondia '55 door een gelijkspel hun puntenaantal weer zagen toegenomen.

Tweede divisie A: In deze afdeling is de bovenste groep van de ranglijst samengesteld als volgt:

Roda Sport	11	17	20—11
E.B.O.H.	12	16	28—23
E.D.O.	13	16	21—25
U.V.S.	12	15	22—13

In Haarlem werd op het E.D.O.-terrein een belangrijke wedstrijd gespeeld. Het ging hier namelijk om twee ernstige candidaten voor de eerste plaats of te wel tussen twee grote concurrenten voor Roda Sport. E.D.O., dat vorige week al van zich deed spreken door de Haarlemse derby tegen Haarlem met liefst 5—1 te verliezen — het betekende een van de grote verrassingen van afgelopen zondag — won tegen alle pessimistische voorspellingen in met 2—1 van U.V.S. uit Leiden, dat door deze nederlaag de tweede plaats afstaan aan E.B.O.H., dat in een aan doelpunten rijke wedstrijd met 4—4 tegen Longa gelijk speelde. Na de resultaten van zondag is de wedstrijd van as. zondag tussen E.B.O.H. en Roda Sport wel van groot belang.

Tweede divisie B: Hier hebben de leiding nu:

Be Quick	13	17	16—10
Velox	12	16	22—16
Zeist	13	15	20—22
P E.C.	12	14	17—16
Velocitas	13	14	26—20

Velox had zondag een vrije dag en doordat Be Quick uit Groningen Zwartemeer met een 0—2 nederlaag huiswaarts zond, konden de Groningers voorlopig althans de eerste plaats van de Utrechtenaren overnemen. Maar de situatie hier is nog erg onoverzichtelijk: niet alle clubs hebben hetzelfde aantal wedstrijden gespeeld en na iedere zondag ontstaan er zoveel verschuivingen in de ranglijst, zodat wij voorlopig nog geen vaste voorspellingen inzake de uiteindelijke gelukkigen kunnen wagen. Zeist bv. blijft het ook verdienstelijk doen en behaalde zondag tegen een andere candidaat — Velocitas uit Groningen — een gelijkspel. Dat er weinig verschil is bewijst wel, dat Enschedese Boys, dat op drie na de onderste plaats bezet, slechts zes winstpunten minder heeft dan de leidende Be Quick.

Onder de kritische blikken van bondscoach John te Massurier traint de Engelse medische student Tom Bryan in het Motspur Park te Londen. De twintigjarige Tom wordt volgens insiders een van Engelands topatleten, die een goede kans maakt zijn land te vertegenwoordigen op de Olympische Sspelen te Rome.

Om de Leo Plaate Memorial Cup

Pimentel in halve finale door zege op de Haseth

De wedstrijden om de Leo Plaate Memorial Cup werden de afgelopen dagen voortgezet op de Bakhuisbaan aan de Schout bij Nacht van Staverenweg.

Bakhuis had in zijn wedstrijd tegen Kion niet veel tegenstand en won met ruim verschil n.l. 6-2, 6-1. Ch. de Jongh ondervond tegen Zefrin geducht tegenstand en slechts met uiterste krachtsinspanning kon de Jongh in de volgende ronde komen. De uitslag was 6-4, 5-7; 6-3 voor de Jongh. De ontmoeting tussen Haseth en Pauletta bracht een grote overwinning voor de Haseth. nl. 6-2; 6-0. Daal leverde ook nu tegen Phillip weer een prima prestatie en slechts met het kleinst mogelijke verschil werd Phillip winnaar n.l. 7-5; 6-4. Richard Trappenberg stelde tegen Bennett danig teleur en ook zij hadden wij een overwinning voor Trappenberg verwacht, een beter resultaat dan 6-2; 6-1 voor Bennett was toch zeker voor hem bereikbaar geweest. Zijn broer Robert deed het tegen Pereira aanzienlijk beter en slechts in drie sets kon Pereira de overwinning bevechten. Pimentel tenslotte behaalde tegen de Haseth een 6-3; 8-6 overwinning, waardoor hij zich reeds van een plaats in de halve finale verzekerde. Om de andere plaats in de halve finale in de bovenste groep spelen woensdagmiddag a.s. Bennett en Phillip tegen elkaar, waarbij Phillip de beste kansen op de overwinning heeft.

In de onderste groep speelt Bakhuis op vrijdag 18 december tegen Ch. de Jongh en gezien de resultaten van de wedstrijden in de R.C.C.-kampioenschappen zal het ook nu wel weer een overwinning voor Bakhuis worden.

Tenslotte komt de jeugdige Hernandez op zondag 20 december a.s. uit tegen Pereira en wij zijn benieuwd of Hernandez kans zal zien om tot de halve finale door te dringen, waarbij dan naar alle waarschijnlijkheid Bakhuis zijn volgende tegenstander zal worden.

Tenniskampioenschappen R.C.C.

Het afgelopen week-end werd er in het kader van de RCC tenniskampioenschappen 1959 slechts één wedstrijd gespeeld en wel de ontmoeting tussen Hugo Bakhuis en Ch. de Jongh. Het werd een ruime 2-sets overwinning voor Bakhuis, die hiermede tevens nog altijd tot één van onze sterkste plaatselijke spelers te behoren. Ofschoon de Jongh vele malen van speltype veranderde vond hij toch steeds een Bakhuis tegenover zich, die alles retourneerde. Het werd tenslotte een 6-2; 6-2 overwinning voor Bakhuis, die zich hierdoor in de halve finale plaatste tegen Phillip. De andere halve finale moet gespeeld worden tussen Ramon Pimentel en Ruben Flores, waarbij Pimentel de beste kansen heeft tegen de op het ogenblik geheel uit vorm zijnde Flores.

Beide halve finales staan voor zaterdag 19 december a.s. op het programma en worden gespeeld in Mundo Nobo, aanvang 16.00 uur precies.

J.P.F. - nieuws

De J.P.F.-kerstboutwedstrijden, die zich, evenals in voorgaande jaren het geval was, in grote belangstelling mochten verheugen, zijn op zondag 13 december j.l. besloten. In de laatst gepubliceerde stand is geen wijziging.

De deelnemers aan de wedstrijden worden eraan herinnerd, dat de prijsuitreiking op zaterdag 19 december in J.P.F. zal plaats hebben des avonds om 8 u. 30.

De prijsuitreiking wordt gevolgd door een gezellig samenzijn, waarbij er met de jukebox gelegenheid tot dansen bestaat.

Boksen

De 22-jarige Nigeriaanse middengewicht Dennis Okerigwe, beter bekend onder zijn boksersnaam Dennis Patrick, is in het ziekenhuis te Wolverhampton overleden na de vorige week in de vijfde ronde van een gevecht tegen Max Smith door een eindstoot buiten de ring te zijn geslagen. Naar de oorzaak en de gevolgen van de knock-out wordt een onderzoek ingesteld.

o o o

Na een afwezigheid van vele maanden is Alphonse Halimi, de oud-wereldkampioen in het bantamgewicht maandagavond weer in de ring gekomen. In Parijs kwam de Fransman in een gevecht over tien ronden uit tegen Robert Meunier. Halimi won op punten.

o o o

De wereldkampioen in het vedergewicht, de Amerikaan Davey Moore, zegevierde maandagavond in San Francisco tegen de Mexicaan Hilario Morales op punten. Moore sloeg zijn tegenstander reeds in de eerste ronde van het gevecht voor acht tellen naar het canvas, maar Morales herstelde zich en wist de gevaarlijke punches van de Amerikaan goed te counteren. De titel stond niet op het spel.

o o o

Joe Brown, de man, die sinds 1956 de wereldtitel in het lichtgewicht op zijn naam heeft, versloeg in New Orleans zijn landgenoot Joey Parks met ruim verschil op punten.

o o o

Sugar Ray Robinson, wiens wereldtitel in het middengewicht betwist wordt, heeft maandag in Boston in de tweede ronde door interventie van de scheidsrechter in de tweede ronde gewonnen van de halfzwaargewicht Bob Young. Robinson had zijn tegenstander voordien vijf maal neergeslagen. De titel stond niet op het spel. Robinson beschouwde dit gevecht als een training voor de strijd tegen Paul Pender op 22 januari as.

o o o

De Mexikaan José Becerra, wereldkampioen Bantamgewicht, die onlangs in een gevecht een andere bokser zodanig trof dat hij later overleed, heeft te Mexico op punten gewonnen van de Amerikaan Frankie Duran in een gevecht over tien ronden, waarbij geen titel op het spel stond.

Volley-toernooi van de K.S.C.

Door omstandigheden publiceren wij nu pas de uitslagen van de wedstrijden, die gespeeld zijn in het kader van het K.S.C.-volleyball-toernooi voor de Lagere Scholen. Martinus de Porres — Dominicus A 15—3 en 15—2; Franciscus — Lourdes 15—3, 9—15 en 15—11; Fatima A — Aloysius A 9—15 en 11—15; Fatima B — Jozef C 0—15 en 1—15; Jozef C — Aloysius A 15—7 en 15—3; Bonifacius B — Paulus A 9—15 en 7—15; Xaverius C — Joris 15—1 en 16—14; Laurentius A — Xaverius B 15—6 en 15—5; Jozef A — Paulus B 6—15, 15—4 en 8—15; Bonifacius B — Antonius A 13—15 en & 15; Dominicus B — Antonius A 12—15 en 1—15; Dominicus A — Bonifacius A 0—15 en 9—15; Dominicus B — Laurentius 0—15 en 0—15.

Vice-premier Kanellopoulos van Griekenland heeft in het Griekse parlement meegedeeld dat er na de nederlaag van de communistische rebellen in 1949 meer dan 500 communisten illegaal Griekenland zijn binnengekomen om verzetsbewegingen, gericht tegen de Griekse regering, op te richten.

Nutricia naar de AA-klasse

Cornelia pitcht „two-hitter"

Nutricia veroverde zichzelf een plaats in de AA-klasse door het negental van Rochester, gistermorgen met 12—1 te verslaan. De eerste Promotie-degradatiewedstrijd was door Nutricia met 10—4 gewonnen. Nutricia promoveert dus naar de AA-klasse, terwijl Rochester na een eenjarig verblijf in de AA-klasse, naar de A-afdeling degradeert.

Het grootste aandeel in de zege van gisteren had pitcher Cornelia, die de Rochester-batslui slechts twee hits toestond. Beide hits kwamen in de zesde inning, toen Rochester haar enige run scoorde.

Voor Rochester verloor Hodge, die in de zevende inning door Cornet werd vervangen.

De batters van Nutricia sloegen twee homeruns. In de eerste inning was het De Kaster en in de tweede inning Michel, die een homer sloeg.

De beste batter was centerfielder Brooks van Nutricia, die drie hits (een triple, een double en een single) sloeg in vijf keren aan slag. In de twee wedstrijden tegen Rochester sloeg Brooks totaal zes hits in tien slagbeurten voor een gemiddelde van .600.

De box-score was als volgt:

		runs	hits	err.
Rochester	000 001 000	1	2	4
Nutricia	310 001 61-	12	15	1

Onze gelukwensen aan de baseballclub „Nutricia". Wij spreken de hoop uit, dat zij zich een waardige plaats zal weten te veroveren onder de overige AA-teams.

De vakbonden van een kwart miljoen arbeiders in de Britse machine-industrie hebben eisen tot loonsverhoging en kortere arbeidsduur gesteld.

De arbiders willen een veertigurige arbeidsweek, in plaats van de thans geldende van 44 uur en een loonsverhoging van vier pence per uur.

HOCKEY te RUST EN BURGH

Homogene ASIENTO-PLOEG verslaat C.H.C. met 4—2

Afgelopen zondag werd op het fraai herstelde veld te „Rust en Burgh" een hockeywedstrijd gespeeld tussen de sterkste elftallen van C.H.C. en Asiento, welke uitstekend gespeelde wedstrijd eindigde in een 4-2 overwinning voor Asiento.

Bij C.H.C. speelde als gast mede de bekende Nederlandse hockeyer Ben Picauli, ex-Hilversumer en thans spelend in E.M.H.C. te Eindhoven.

De eerste helft gaf aan beide zijden een snel en wel doordacht spel te zien hoewel al vlug duidelijk was dat Asiento een meer homogene ploeg bleek te bezitten dan C.H.C. Hierdoor waren ook de open aanvallen, welke veelal goed over de vleugels werden opgezet, van Asiento sneller, verrassender en gevaarlijker, hoewel C.H.C. zeker niet minder in de aanval was dan Asiento. Ruim na het begin van de wedstrijd resulteerde een goede combinatie van de Asiento rechtervleugel in een strakke voorzet vlak voor het doel van C.H.C. waar de snel toelopende Drok van dichtbij wist te scoren. 1-0 voor Asiento. Even later lanceerde rechtsbuiten Bakker een snelle doorbraak, gaf de bal af aan middenvoor Rooda, die vervolgens de C.H.C.-keeper op fraaie wijze wist te passeren. 2-0 voor Asiento. C.H.C. liet dit niet op zich zitten ging onvermoed in de aanval, waarbij echter alleen aanvallen over de linkervleugel gevaarlijker bleken te zijn. In een verwarde combinatie voor het Asiento-doel was het naar ik meen de Wit die tussen de benen van de keeper door wist te scoren. 2-1 voor Asiento. Met deze stand ging de rust in.

Na de rust bleef het spel zich snel verplaatsen doch het werd iets rommeliger. In het begin was C.H.C. sterk en overwegend in de aanval, vooral ook door sterk stuwen van spil Picauli, doch het ontbrak C.H.C. aan de goalgetter, terwijl aan de andere kant de Asiento verdediging goed stugge tegenstand niet zwichtte. Allengs lanceerde Asiento ook weer enkele aanvallen en zoals zo vaak werd uit één daarvan de eerstvolgende goal geboren. 3-1 voor Asiento. Hierna was het veldoverwicht van C.H.C. weer voorbij en waren beide partijen regelmatig in de aanval. Toch was het weer Asiento, dat met een snelle doorbraak door Rooda een doelpunt wist te noteren. C.H.C. was echter nog geenszins ontmoedigd en trok weer in de aanval terwijl de Asiento-aanval iets verslapte. Na een goede C.H.C. combinatie wist de Wit zich in schiet positie te spelen doch werd toen zo gehinderd door een Asiento verdediger, dat scheidsrechter Lambij zeer terecht een strafbully toewees, die Picauli op feilloze wijze in een doelpunt omzette. En hiermede eindigde deze goede wedstrijd in een 4-2 overwinning voor Asiento.

Het harde doch vlakke en niet stoffige veld bleek zich uitstekend te lenen voor snel en zuiver hockey, waarbij in deze wedstrijd enkele mooie staaltjes waren te bewonderen. Het was een goede propaganda voor deze sport. De wedstrijd werd op soepele en prettige wijze geleid door de scheidsrechter Lambij en Harmens.

Sport varia

Zaterdag zijn voor het buitengewone kampioenschap van Zuid-Amerika twee wedstrijden gespeeld. De uitslagen waren: Ecuador — Argentinië 1—1 (1—0) en Uruguay — Brazilië 3—0 (0—0).

De Amerikaan Don Jordan, wereldkampioen in het weltergewicht, heeft te Buenos Aires tegen de Argentijn Frederico Thompson een k.o.-nederlaag geleden in de vierde ronde van een gevecht, dat op 10 ronden was vastgesteld. De titel stond niet op het spel.

o o o

De laatste partij van de tweekamp om het wereldkampioenschap dammen tussen Koeperman en Van Dijk is in remise geëindigd. Na 38 zetten besloten de spelers de twee punten te delen. Koeperman heeft de titel, die reeds eerder in zijn bezit kwam, met een verschil van 11 punten behouden. De eindstand kwam 27—13 in zijn voordeel.